
Muharrem-Safer 1443
Tevhid
ÇOCUK
5 vahyin aydınlığında çocuk olmak
AĞUSTOS-EYLÜL '21 | YIL: 1 | SAYI: 5 | FİYAT: 15₺
"Zamanda Yolculuk"

“Bak bayram oldu” isimli neşidimiz yayınlandı . . .

Tevhid
ÇOCUK
vahyin aydınlığında çocuk olmak

Ağustos-Eylül '21 | YIL: 1 | SAYI:5 | FİYATI: 15₺

İmtiyaz Sahibi
Hamza ÖZTÜRK

Yazı işleri Müdürü
Abdullah Demir

Yayın Türü
Yaygın Süreli

Reklam ve Abonelik
www.tevhiddergisi.org
tevhiddergisi@gmail.com

Adres
Kirazlı Mah. Mahmutbey Cad. No. 120
34212 Bağcılar/İSTANBUL

Abonelik
0 (545) 762 15 15

Yazışma Adresi
Abdullah DEMİR
Güneşli Merkez Postane PK 51
Bağcılar/İSTANBUL

Basım
Şenyıldız Yayıncılık, 45097
Gümüşsuyu Cad. Işık Sanayi Sitesi C Blok
No. 19/102 Topkapı/İSTANBUL 0 212 483 47 91

Dergi içerisinde yer alan
yazılardan ilgili yazar mesuldür.
Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

Satış Noktaları: Tevhid Kitabevi

İstanbul: Kirazlı Mah. Mahmutbey Cad. No. 120/A
34212 Bağcılar/İSTANBUL 0 545 762 15 15

Ankara: Piyade Mah. İstasyon Cad. No. 190 Etimes-
gut/ANKARA 0 543 225 50 48

Diyarbakır: Kaynartepe Mah. Gürsel Cad. No. 90/A
21090 Bağlar/DİYARBAKIR 0 543 225 50 43

Konya: Mengene Mah. Büyük Kumköprü Cad. No.
78/A 42020 Karatay/KONYA 0 543 225 50 49

Van: Vali Mithatbey Mah. Koçibey Cad. Armoni İş
Mer. No. 14/D 65100 İpekyolu/VAN 0543 225 50 45

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيم

SELAMUN ALEYKUM ÇOCUKLAR

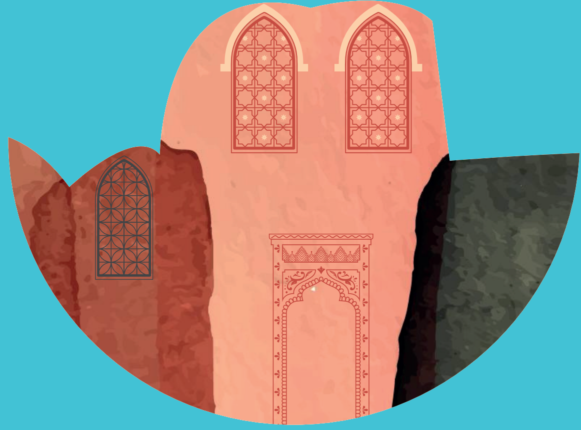
Yaz mevsiminin sonlarına yaklaştığımız bu sıcak ve güzel günlerde yine dopdolu içeriklerle sizlerleyiz.
Öncelikle küçüklerin gözlerinden, büyüklerin ellerinden öperek geçmiş bayramınızı kutluyoruz.
Haydi, hep beraber bu sayımızda neler var bakalım!
Postacı Karga'dan aldığız güncel haberlerden eğlenceli sayfalara, Tekno Berk ile keşfettiğimiz uzay çöplüğünden bu havalarda içimizi serinletecek karpuzlu limonataya kadar daha neler neler var...
Bu zengin içeriği daha yakından incelemek için haydi sayfaları çevirmeye başla!

editör

İYİLİK ELÇİLERİ

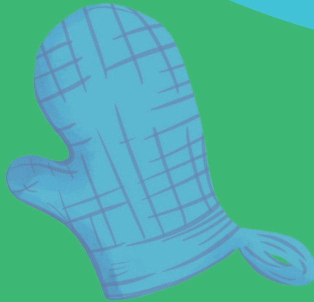

POSTACI KARGA

ZAMANDA YOLCULUK

MİNİK ELLER MUTFAKTA

İÇİMDE NELER VAR?

EFSANE DEĞİL SAHABE

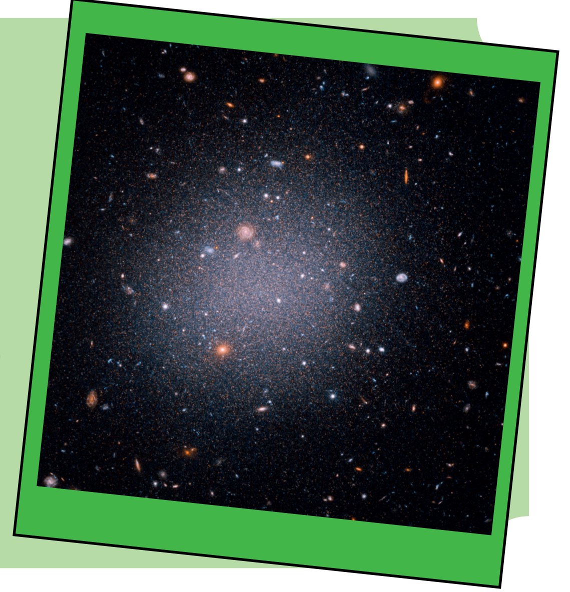
Postacı Karga'dan Haber Var!
Yazıyoor... Yazıyoor... Sıcak sıcak yeni haberlerim seni bekliyorr... Hey sen! Evet, sana diyorum! Haberler sayfasını okumadan geçmeyeceksin değil mi? Postacı Karga bunları dağıtmak için çok kanat çırptı. Haydi, haberler soğumadan oku!

Yusuf Demirhan

100 Milyon Yıldızın Görüntüsü Çekildi!

100 milyondan fazla yıldızı gösteren Andromeda Galaksisi'nin şimdiye kadarki en keskin görüntüsü NASA tarafından kayda alındı. Güneş'in içine 1.300.000 tane dünya sığıyorken 100 milyondan fazla olan yıldızlı bir Galaksiyi düşünebildiniz mi? El-Melik olan Rabbimiz ne kadar büyük bir evrenin sahibi...

Tevhid Dergisi Piknik Organizasyonuna Yasak!

Müslimleri bir araya getirip kardeşlik bağlarımızı güçlendiren, herkesin heyecanla beklediği Tevhid Dergisi piknik organizasyonuna yasak geldi! Hiçbir mantıklı sebep gösterilmeden iptal edilen pikniğimiz maalesef yapılamadı. Rabbimizden isteğimiz Müslimleri selamette kılmasıdır.

Marmara Denizi...

Ne yazık ki Marmara Denizi'ne atıklarını atan firmalar gerekli arıtma sistemini kurmayıp atıklarının öylece denize gitmesine izin verdiği için deniz, bu atıklara verdiği tepki sonucu müsilaj, yani deniz salyası oluşturuyor. Bu da çevre kirliliği oluşturuyor, deniz canlılarına zarar veriyor ve balıkçılık faaliyetlerini olumsuz şekilde etkiliyor. Biz, Rabbimizin bize emanet ettiği doğaya iyi bakalım ki O'nun (cc) emanetine riayetsizlik etmiş olmayalım.

Uzaydan İstanbul Fotoğrafı!

NASA, ISS'den (Uluslararası Uzay İstasyonu'ndan) çektiği İstanbul fotoğrafıyla resmî sosyal medya hesabından, "Hey, İstanbul. Parlıyorsun!" diye paylaşım yaptı. Gerçekten, nasıl da parlıyor ama! Peki, ya kimler İstanbul'da yaşıyor? Postacı Karga'nın göçebe bir karga olduğunu biliyor muydun?

Bu aylık Postacı Karga'dan Haberler bu kadar. Bir sonraki Dergimizde yepyeni haberlerle görüşmek üzere.
Allah'a emanet ol!

ZAMANDA YOLCULUK

Hilal Çiftçi

Yol... Yol deyince aklımıza asfalttan ya da topraktan yapılan ve üzerinde yürünen yer zemin gelir. Yolculuk deyince de bir yerden bir yere yaptığımız seyahatler, değil mi? Şimdi sizi eski zamanlara götüreceğim. Sıkı durun, zaman yolculuğu başlıyoooooor...

Aahhhh... Ahhhh... Nerede o eski bayramlar! Tabii bir örümceğin bunu söylemesi kulağa biraz tuhaf geliyor olabilir. Ama benim gördüğüm bayramları sizler de görseydiniz eminim bana hak verirdiniz. Hangi bayramları mı gördüm? Canım Peygamberimizin (sav) ve Ashabının tanık olduğu bayramları... Hiç unutmuyorum, bir keresinde Arabistan yine çok sıcaktı. Kumlar o kadar ısınmıştı ki Mescid'in çatısına çıktım mecburen. Zavallı minik sekiz ayağım... Ben Mescid'in çatısındayken Ashab namaz için toplanmaya başladı. İnsanlar geldikçe geliyor, geldikçe geliyordu. O kadar kalabalıktı ki Mescid'de bu kadar kalabalığı ilk defa görüyordum. Tüm Medine buradaydı, "Hayırdır inşallah!" dedim ve meraklı gözlerle Canım Peygamberimi aramaya başladım. Bu kadar insan bir araya toplandıysa kesin savaş duyurusu yapılacak, dedim içimden. Ama herkes çok güzel kıyafetler giymişti ve etrafı mis gibi kokular kaplamıştı.
En sonunda Canım Peygamberim musallaya geldi, namaz kıldırdı. Selam verdikten sonra da ashabına döndü, şimdi kimlerle savaş yaptığımızı söyleyecek... Kulaklarımı dört açtım. Canım Peygamberim, ashabına güzelce nasihat etti ve ilerledi. Arka tarafta o kadar çok kadın vardı ki parmaklarım saymaya yetmedi. Yanlarında da çocuklar vardı. Dedim ya tüm Medine burada diye. Kadınların yanına gelerek onlara da nasihat etti. Müslimlerin birbirleriyle yardımlaşmalarından, birbirlerinin haklarına dikkat etmeleri gerektiğinden ve daha birçok önemli konudan bahsetti.
O kadar güzel konuşuyordu ki ömrüm boyunca onu dinleyebilirdim.
Sözlerinin arasında iki kelime dikkatimi çekti.

Sanki bu kelimeleri daha önceden biliyormuş gibi hissettim: KURBAN BAYRAMI. Daha sonra insanlar birbirlerini tebrik etmeye başladı. Ashab o kadar sevinçliydi ki sanki zafer kazanmışlardı. Demek ki bayramlar, Müslimler için çok önemli ve mutlu olunması gereken günlerdi… Ben de hemen kendime biraz su bulup ellerimi ve ayaklarımı yıkadım, saçlarımı da bir güzel taradım ve Mescid'e geri döndüm. Döndüğümde sokaklardaki insanların, ellerindeki kaplarla bazı evlere et götürdüklerini fark ettim. Üzerinde zümrüt yeşili kıyafet olan toparlak bir çocuğun peşine takıldım. Bir de hızlı yürüyor ki hiç sormayın. Sekiz ayağımla onun iki ayağına yetişemedim ya… Nefes nefese kaldım, tam pes edecektim ki bir evin kapısında durdu, "Bismillah!" dedi usulca ve kapıyı çaldı. Kapıyı yaşlı, üzerinde eski püskü kıyafeti olan bir amca açtı. Bizim toparlak çocuk, yaşlı amcaya hâlini hatırını sorduktan sonra bayramını tebrik etti ve elindeki kaptan biraz et uzattı. Yaşlı amcanın ağzından bir hayırlı dualar döküldü ki ben de olduğum yerde, "Âmin!" dedim. Çocuk, kaptaki etler bitinceye dek Medine sokaklarında akşama kadar ev ev dolaştı. Tabii uğradığı evlerin hiçbirinden eli boş dönmüyor, ev sahiplerinden çokça hayırlı dualar alıyordu.
Herkes birbirine yardım ettiğinde bu kadar güzel dualar alıyorsa tabii ki bayram günü Müslimlerin en mutlu olduğu gün olur. Ben de mi insanların bayramlarını tebrik etsem? Ya da en iyisi onları izlemeye devam edeyim, dualarına "Âmin!" derim ben de. Daha sonra çocuk, eve gitmek üzere yola koyuldu. Ben de peşinden tabii… Peşinden dediysem, sessizce omzuna çıktım. Hemen kızmayın, vallahi çok yorulmuştum. Ayaklarım artık beni taşımazdı. Biraz ilerledikten sonra çocuğun omzundan indim. Mağarama doğru yürümeye başladım. Aklıma bir soru takılmıştı. Kurban meselesini sanki daha önce bir yerlerden duymuştum, ama nereden?
Bir adım… iki adım… altı adım… derken birden aklıma geldi! Tabii yaaa… Bu, bize İbrahim Peygamber'den (as) miras kalan bir ibadetti. Canım Peygamberimize ve tek başına ümmet olan İbrahim Peygamber'e selam olsun. Sizlerin de Kurban Bayramı mübarek olsun. Bayramda hayırlı dualar almayı unutmayın, hoşçakalın…

Giraffe

Hippo

Rhino

Stork

Tiger

Ostrich

Cheetah

Lion

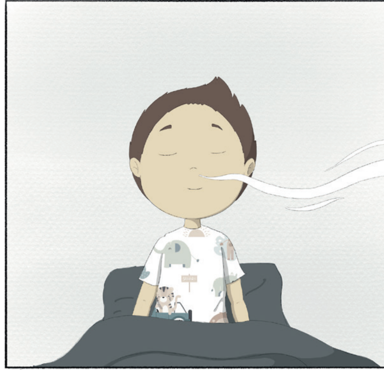
Es-Selamu Aleykum Arkadaşlar!
YouTuber olmaya karar verdim.
Ne karar ama!

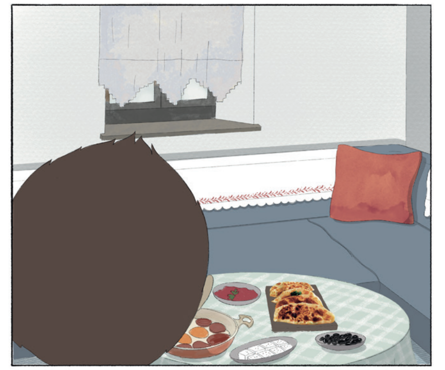
Yazar: Taha Değirmenci
Çizer: Hatice Kaya

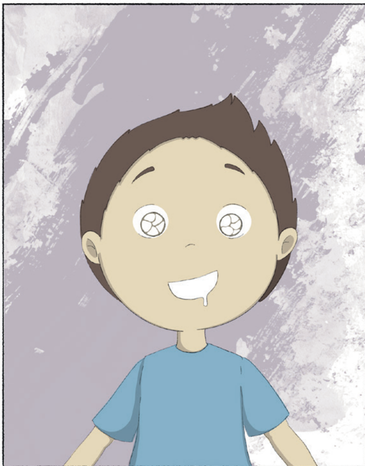
ANLATSAM FİLM OLUR

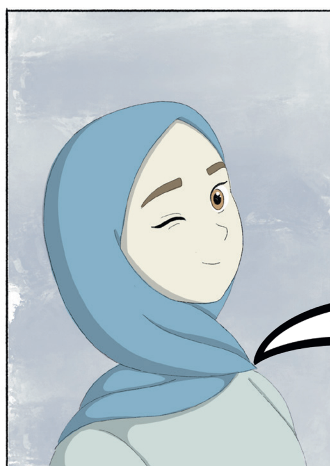
Nasıl da güzel uyumuşum.

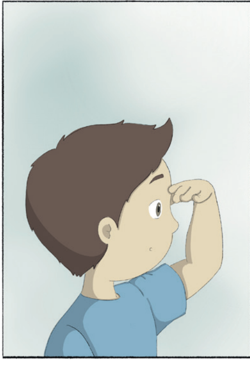

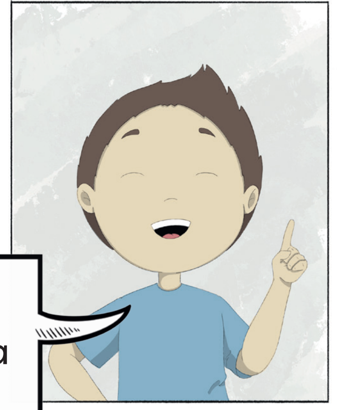

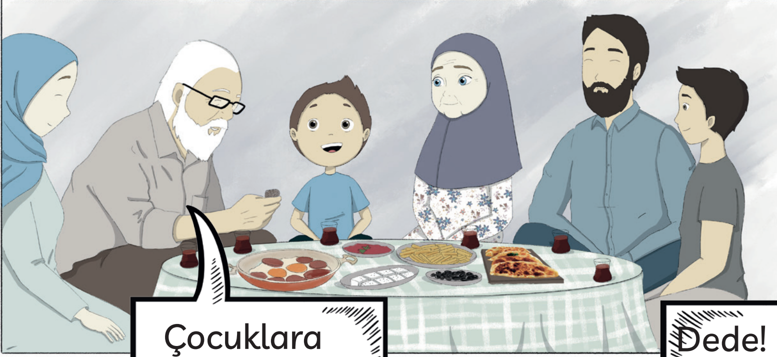
Günaydıııın, haydi abini de çağır. Beraber ailecek bir kahvaltı yapalım.

Dedemin sofrada konuşmaları meşhurdur. Hem yeriz hem de onun tatlı sohbetini dinleriz. Söz verdi zaten. Kahvaltıdan sonra traktörle köyü gezdirecek abimle bana. Nasıl sabırsızlanıyorum, anlatamam.

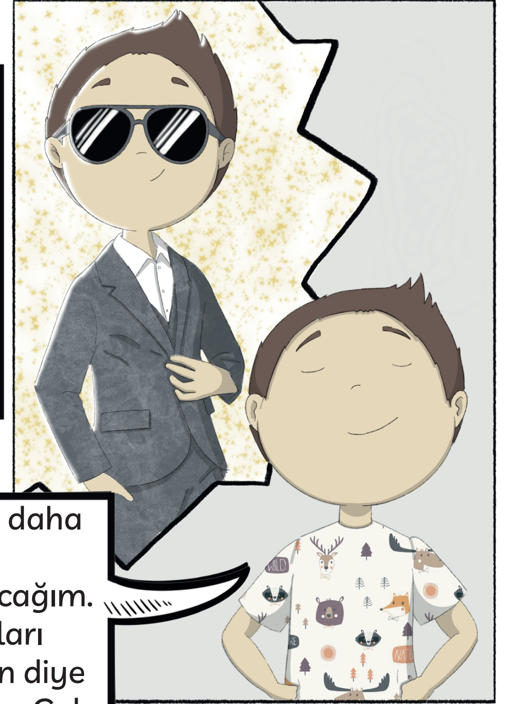

O akşam...

Buldum! Tabii yaaaaa!
Hayırdır Ömer, ne oldu?
Hiiiiiiç! Yarın yapacağım işi buldum.

Neymiş bakalım bulduğun iş? Yumurta toplamak mı, süt sağmak mı, bahçeyle uğraşmak mı, hayvanlara yem vermek mi?

Hayır abiciğim, daha prestijli bir iş! YOUTUBER olacağım. Çektiğim videoları herkes beğensin diye yayınlayacağım. Gel-sin beğeniler! Sonra da meşhur olayım.

ALLAHUEKBER! NEEE!

Sana da hayırlı geceler abiciğim.

Ertesi sabah...

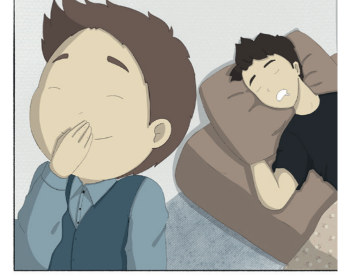
O sabah erkenden kalktım. Köye uygun bir kıyafet bulup giydim. İnternetten de olsa insanların karşısına çıkacaktım ve güzel görünmeliydim. Abimin kamerasını da aldım. Ne de olsa başına bir iş gelmeden kamerayı yerine bırakırım. Acaba izin alsa mıydım? Amaaan... Neyse, şimdi uyandırmayayım, nasıl da güzel uyuyor abiciğim. Köyden önce şu güzelliğin fotoğrafını çekeyim.

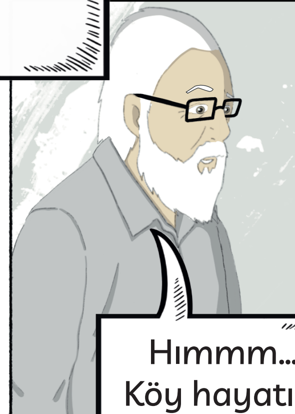
Merhaba Arkadaşlar! Kanalıma hoş geldiniz. Ben Ömer. Bugün sizlere köy hayatından bahsedeceğim. Burası bizim köyümüz. Her yer yemyeşildir. Burası da bizim köy evimiz. Nasıl, çok güzel değil mi? Eski bir mimariye sahiptir. Hemen şurada da hayvanlarımızın olduğu ahırımız var. Gelin, hep beraber daha yakından bakalım. Burası ahırımız. Ben buraya pek girmiyorum. Sürmeli ile aramız pek iyi değil de. Neyse, ahıra sonra da bakabiliriz.

Oooo... Ömer! Sen bu kadar erken kalkar mıydın ya?

Şeyyyy... Dedeciğim, video çekiyorum. İstanbul'a dönünce arkadaşlarıma göstereceğim.

Hımmm... Köy hayatını çekeceksin yani?

Evet, dede.

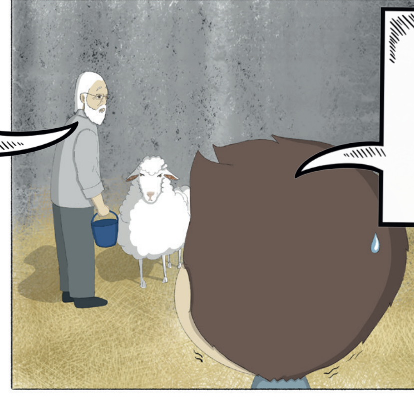

Ne! Ben ve o ahıra girmek mi? En son girdiğimde Sürmeli beni çeşmeye kadar kovalamıştı. Ne yapacağım şimdi ben?

Dedem tabureyi aldı ve Sarıkız'ın yanına oturdu. Fışır fışır süt sağmaya başladı. Bir yandan da benim yaşlarımdayken köyde neler yaptığını anlatıyordu. Dedemi dinliyordum dinlemesine, ama Sürmeli gözlerini dikmiş bana bakıyordu. Kan ter içinde kalmıştım. Bir ân önce çıksak artık şu ahırdan, kalbim daha fazla dayanamayacak. Dedem kovaları sütle doldururken ben de biraz çekim yapayım, dedim. Sürmeli'ye yaklaşmadan ahırı hem çektim hem anlattım. Ton ton dedemi de süt sağarken çektim tabii ki.

Kahvaltıdan sonra...

Dedemle ahıra girdik, hiçbir şey olmadı. Sürmeli akıllandı demek ki. Daha güzel çekim yapmak için bir daha gireyim o zaman.

Bismillah!

Kapıyı açınca karşımda ne göreyim! SÜRMELİ. Eminim kalbimin sesi dışarıdan duyuluyordur. Neredeyse nefes almıyordum. Bir hamle yapsa ben de hazırdım, kaçacaktım. Neyse ki birden arkasını döndü ve yerine geçti. Neye uğradığımı şaşırdım. İçeri girsem mi, girmesem mi?

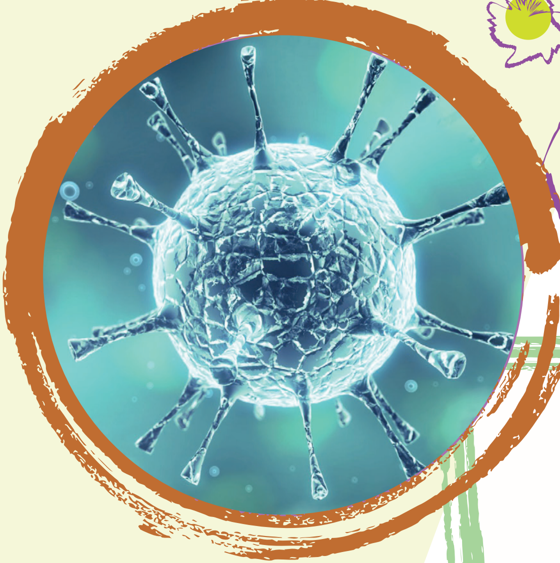

İçeri girdim, kuzuların olduğu yere doğru birkaç adım attım, derken Sürmeli birden bana doğru koşmaya başladı. Boş durur muyum, vınnnn kaçtım hemen. Ama nasıl koşuyorum! Bir yandan da arkama bakıyorum, Sürmeli peşimde mi diye. Evet, peşimde! Ben koşuyorum, Sürmeli koşuyor. Ben koşuyorum, Sürmeli koşuyor...

Devamı birdaki sayıda, heyecanla bekleyin!!!

MİKROORGANİZMALAR

Eda Toprak

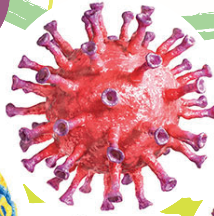

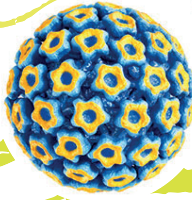
MERHABA!
Ben El-Hâlık olan Allah'ın yarattığı, gözle görülemeyecek kadar küçük bir âlemin üyesiyim.
Âlem içinde âlem yaratan Allah ne yüce!

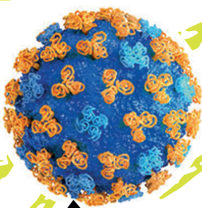
Bana genel olarak "MİKROP" dense de ben bir mikroorganizmayım.
Mikro, küçük olduğum için
Organizma da canlı olduğum için deniliyor.
Benim adım bu iki kelimenin birleşimi.

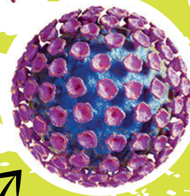
Biz mikroorganizmalar HER YERDEYİZ! Doğada, akarsuda, toprakta, dağlarda, gökyüzünde, havada...
Evinizde, halıda, lavaboda, yerlerde, yataklarda, eşyalarda...
HER YERDE...

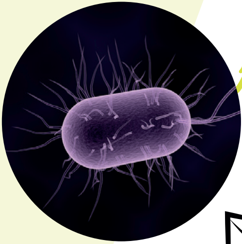

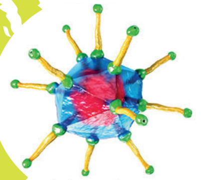

Bizim zararlı olanlarımız hastalıklara sebep oluyorlar, onlar kötüler.
Bunlardan korunmalısın, vücuduna girip seni hasta ettiğinde Eş-Şâfi olan Allah'a dua ederek O'ndan yardım isteyebilirsin.
Ve tedavi vesilelerine sarılabilirsin.

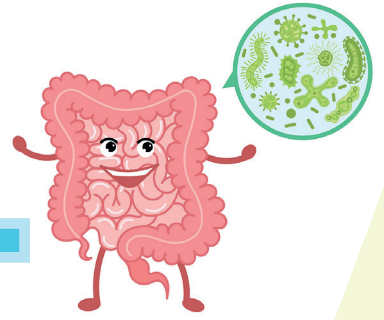

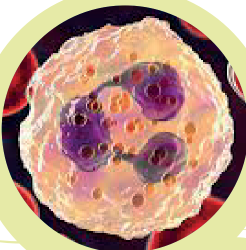
Bizim yararlı olanlarımız da var!
Senin vücudunda senin faydan için çalışır ve seni koruruz.
Örneğin, bağırsaklarda olanlarımız senin için vitamin üretirler.

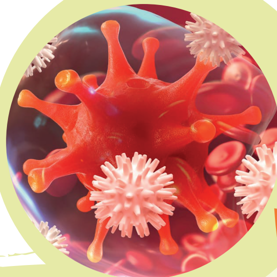

Bizi ancak mikroskopla görebilirsin. Gözlerinle baktığında göremeyeceğin kadar küçüğüz.

Mikroskopta böyle görünürüz.

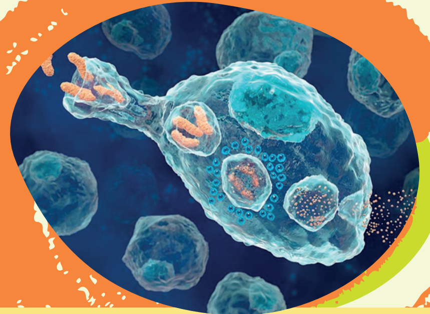
Senin vücudunda, bizim zararlı olanlarımızla savaşan hücreler var. İsmi lenfosit ve nötrofil.

Merhaba!
Ben lenfosit. Zararlı mikroorganizmaları öldüren silahlarım var.

Merhaba!
Ben nötrofil.
Senin için zararlı mikroorganizmalarla savaşırım.

Bir de bizi yutan hücrelerin var.
İsmi makrofaj.
Kollarıyla bizi yakalıyor, yutuyor ve öldürüyor.

Yürüyerek Geziyoruz!

Eren Yaman

Selamun Aleykum Dostum!
Bu sefer bir şehri ya da ülkeyi anlatmayacağım. Gezegenimiz Dünya'da yaptığımız yolculukların ne kadar sürdüğünden bahsedeceğim. Örneğin, bazılarımızın büyükanneleri ve dedeleri farklı şehirlerde/ülkelerde yaşıyor. Onlara gitmek istesek seyahat etmemiz gerekebiliyor. Belki otobüs, feribot ya da uçakla...
Peki, ya Tevhid Çocuk Dergisinde şu âna kadar "Gezegenimiz Dünya" hakkında öğrendiğin yerlere yürüyerek gitmek isteseydin bu yolculuklar ne kadar sürerdi? Haydi, gel sana bunları söyleyeyim:

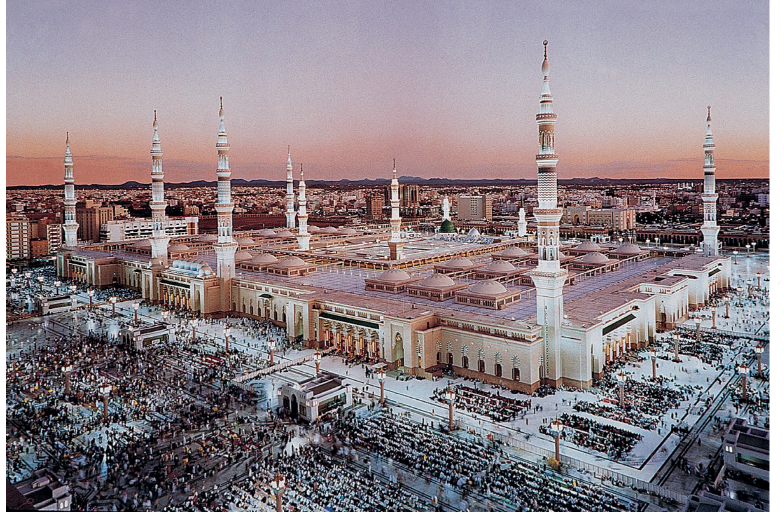
İstanbul'dan yola çıkıp Pizza dilimlerine benzeyen piramitlerin bulunduğu Mısır'a yürüyerek gitmek neredeyse **16 gün, 11 saat** sürüyor.

İstanbul'dan yola çıkıp pamuklara benzeyen Pamukkale Travertenlerine gitmek neredeyse **3 gün, 5 saat** sürüyor.

İstanbul'dan yola çıkıp kardeşlik şehri Medine'ye gitmek neredeyse **26 gün, 17 saat** sürüyor.

İstanbul'dan yola çıkıp senin için bir önceki sayıda hazırladığım "İstanbul Rotası"nı gezmek ise neredeyse **1 gün** sürüyor.

Hiç mola vermeden yürüyorsun, yürüyorsun ve yürüyorsun...
Ben bunları araştırıp öğrendiğimde çok şaşırmıştım. Umarım seni de şaşırtmışımdır. Bir gün olur da yürüyerek yola çıkarsan bana mektup göndermeyi unutma! Yol maceralarına Dergimizde yer vermeyi çok isteriz. Allah'a (cc) emanet ol.

ALLAH

Tüm evrenin sahibi,
Tek ve hak olan;
Bu kusursuz evreni
Tevhidiyle boyayan;
Allah isminde, birçok isim
barındıransın Rabbim!

El-Mümin

Kalplerdeki imanı,
Yeşertip büyütensin.
Zulmetmezsin kimseye,
Emniyetle gözetensin.
El-Mümin isminle, koru
bizleri Rabbim!

El- Vahid

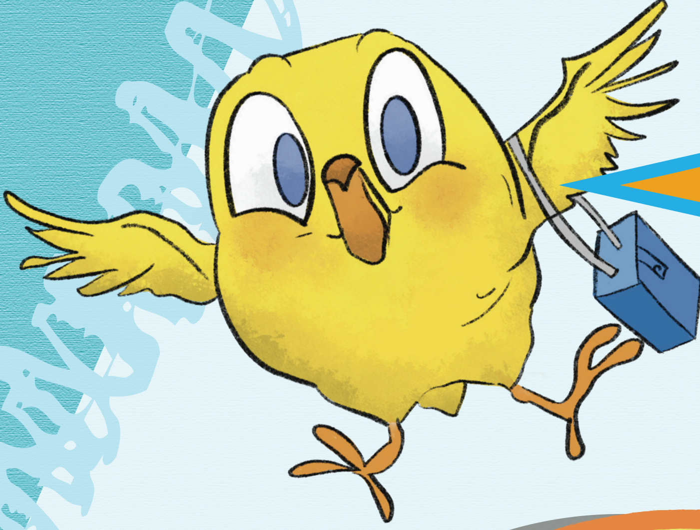
Tevhid ile birlenip
Eşsiz ve tek olansın.
Kusursuz bu evreni,
Ortaksız yaratansın.
El-Vâhid isminle, düzeni koru
Rabbim!

Es- Samed

Ne doğmaya ne doğurulmaya,
Ne yemeye ne içmeye,
Her şey sana muhtaçken
Senin ise hiçbir şeye
Es-Samed isminle, ihtiyacın
yok Rabbim!

AH ŞU ACAYİP CANLILAR

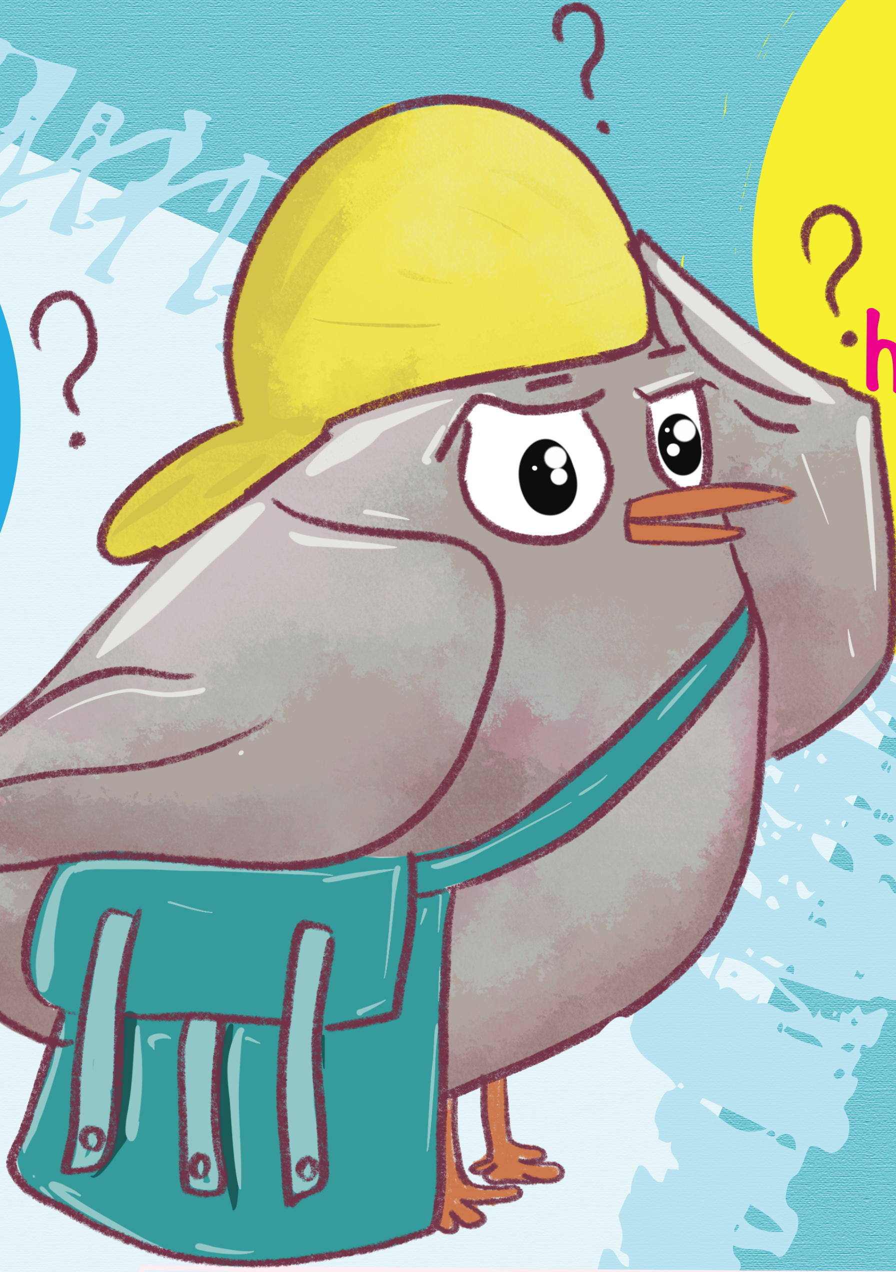

Toplayın bavulları, göç yolculuğu başlasın!

Hayvanların, yılın belli aylarında mevsim şartları sebebiyle soğuk yerlerden sıcak yerlere yolculuk yapmalarına göç denir.

Kuşlar, göç mevsiminden önce vücutlarındaki yağ miktarını arttırırlar. Yani yağ onların yakıt deposudur, diyebiliriz.

Güney hangi taraftı?

Göç... Canlıların nefes kesen yolculukları. Kimisi bir yerden bir yere kimisi ise bir kıtadan diğerine... Her seferinde doğru zamanda, doğru yere ulaştıkları muhteşem bir yolculuk... Haydi, bu gizemli yolculuğa katılan bazı kuş dostlarımıza yakından bakalım! İşte, "SUBHANALLAH" diyeceğin bazı ilginç bilgiler!

Deniz kırlangıçları göç ederken yaklaşık 40.000 kilometreye yakın mesafe katederler. Bu mesafe neredeyse gezegenimizin çevresine eşittir.

Ağırlığı iki ila on gram arası olan sinek kuşlarının metabolizmaları bir filden yirmi kat daha fazladır. Kanatlarını saniyede elli defa çırpar ve yedi metre yol alırlar. Uçuş sırasında vücut sıcaklıkları altmış iki dereceye kadar çıkar.

Karaçalı bülbülleri, on gram ağırlığında olmalarına rağmen hiç mola vermeden tam tamına seksen sekiz saat uçabilirler, yani üç buçuk gün.

Kuşlar; Güneş, yıldızlar ve Dünya'nın manyetik alanını kullanarak gidecekleri yerleri bulurlar.

Göç eden canlıların her yıl doğru zamanda, doğru yere ulaşabilmeleri bir mucizedir. Peki, bu canlılar yollarını nasıl buluyorlar? Navigasyon ya da haritadan mı? Haaayır, dostum.

Kuşların, Dünya'nın manyetik alanını hesaplayarak kendi gidecekleri yönü bulmaları için iki seçenekleri vardır: sayısal bir formül ya da manyetik alan hesaplayan aletler kullanmak. Tabii ki göç eden canlılarda bunlar yok. Rabbimiz (cc) onlara, manyetik alan algılayıcısı yerleştirmiştir. Beyin hücrelerinde mıknatıs etkisi gösteren bir mineral taşırlar. Buna göre göç sırasında Dünya'nın değişen manyetik alanına göre yönlerini belirlerler. Bu, gerçekten inanılmaz!

"Göklerde ve yerde olanların tamamı(nın), (ayrıca) bölük bölük uçan kuşların Allah'ı tesbih ettiklerini görmedin mi? Onlardan her biri, (nasıl) namaz kılıp tesbih edeceğini bilir. Allah, onların yaptıklarını bilendir."
Nur Suresi, 41. Ayet

Altın Yağmur Kuşu ise yolculuk boyunca yaklaşık 2.500.000 (iki buçuk milyon) kez kanat çırpar ve göç sonunda ağırlığının yarısını kaybeder. Altın Yağmur Kuşu yetmiş gram yağ yakarak 4000 kilometre uçabilirken, bir uçağın aynı mesafeyi uçabilmesi için on altı tondan daha fazla yakıta ihtiyacı vardır. Ancak uçağın deposu on dört ton yakıt alır. Yani uçak ekstra yakıt almak zorundadır. Altın Yağmur Kuşunun buna ihtiyacı yoktur. Rabbim, sen ne kadar yücesin!

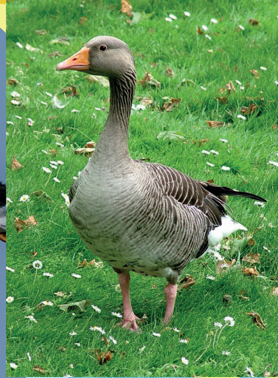

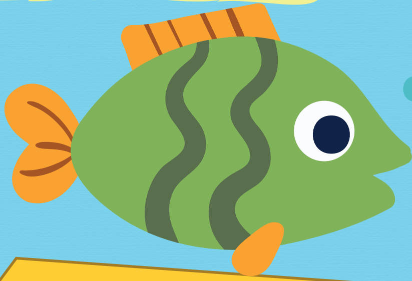
Leylekler, göç yolculukları sırasında nereye uğruyorlar dersiniz? Tabii ki Türkiye'ye. Hatta bazı evlerin bacalarına ve elektrik direklerine bile yuva yaparlar.

"Üstlerinde saflar hâlinde dizilmiş ve kanat açıp kapayan kuşları görmüyorlar mı? Onları, (hava boşluğunda) Rahmân'dan başkası tutmuyor. Şüphesiz ki O, her şeyi görendir."
Mülk Suresi, 19. Ayet

Kazlar, 8000 metre yükseklikte uçabilirler. Unutmadan söyleyeyim, yükseldikçe oksijen miktarı azalır dostum. Bu nedenle savaş uçağı pilotları oksijen maskesi kullanırlar. Ama kazların buna ihtiyacı yok tabii ki.

Şimdi kulaklarını dört aç ve beni iyi dinle, bu bilgiyi herkes bilmez! Göç eden balıklar, gidecekleri yerleri, sudaki kimyasal kokuları kullanarak bulurlar.

Göçmen kuşlar neden V şeklinde uçarlar? V tekniğiyle uçan kuşlar hava akımından etkilenmezler. Önde uçan kuvvetli ve büyük kuşlar, hava akımına karşı kalkan oluşturarak daha zayıf kuşların uçuşlarını kolaylaştırırlar. Bu şekilde sürü %23 enerji tasarrufu sağlamış olur ve tek başına uçan bir kuştan daha hızlı uçabilirler. Yani, daha az enerjiyle maksimum hıza ulaşırlar. SUBHANALLAH!

Kuşlardan başka canlılar da göç ederler mi? Tabii ki sevgili dostum. Bazı böcekler, balıklar, kurbağalar, çekirgeler, kral kelebekleri, ren geyikleri, uçan tilki yarasaları, deniz kaplumbağaları... Hatta koca dostumuz mavi balina bile!

Farkındayım

DURU ÇELEBİ

Selamun Aleykum,
Bu sayıda benimle beraber süper kahraman olmaya ne dersin? Çok eğlenceli olacağını düşünüyorum. Bu oyun kendini daha cesur, mutlu ve güçlü hissetmeni sağlayabilir. Hadi başlayalım.

1) Önce kendini iyi hissettiğin ve çok iyi bildiğin sessiz bir yer bulalım. Burası odan olabilir, oturma odası ya da sokağınızdaki yerin olabilir; sen karar ver.

2) Daha sonra kendine bir süper kahraman adı seç. Örneğin, zorluklara karşı yiğitçe direnen Bilal-i Habeşi olabilirsin. Ya daa kadın savaşçı sahabi Ümmü Umara'ya ne dersin? İstediğin herhangi bir kahraman sahabi olabilirsin. Ben, sıkıntılar karşısında demir gibi sağlam olan birini seçiyorum. Kadın sahabilerden Sümeyye olmaya karar verdim. Haydi sıra sende.

3) Evet, kahramanımızı seçtiğimize göre şimdi sıra onun gibi olmaya geldi:
Ayakta dimdik duralım. Şimdi bacaklarımızı, omuzlarımızın genişliğinde açmalıyız. Tamam...

4) Sırada ellerimizi sımsıkı yumruklar yapmak var. Yaptın mı? Peki, yumruklarımızı gökyüzüne doğru kaldıralım. Bakalım nereye kadar bu yumruklar uzanabiliyor. Uzat, uzat, uzat... Taaa gökyüzüne kadarrr.

5) Haydi, sıra adımızı yüksek sesle söylemeye geldi:
Ben cesur SÜMEYYE'yim!
Sıra sende:

BEN ....'(y)ım/(y)im!

6) Şimdi de sıkı yumruklarımızı belimize koyalım. Sırtımız dimdik. Bacaklarımız açık.
Bir daha adımızı haykıralım.
"Ben cesur SÜMEYYE'yim. Ben Allah'tan başka hiç kimseden korkmam!"
Sıra sende.
"BEN ....'(y)ım/(y)im. Allah'ın izniyle her şeyi YAPABİLİRİM!"

Bu oyunu istediğin kadar oynayabilirsin.
Aklına başka süper kahraman hareketleri geldi mi? Oyuna onları da ekleyebiliriz.

....

....

....

Kendini güçlü hissetmek istediğinde bu oyunu oynamayı unutma. Seninle bu oyunu oynamak çok eğlenceliydi. İstersen oyunla ilgili neler hissettiğini aşağıya yazabilirsin.

....

....

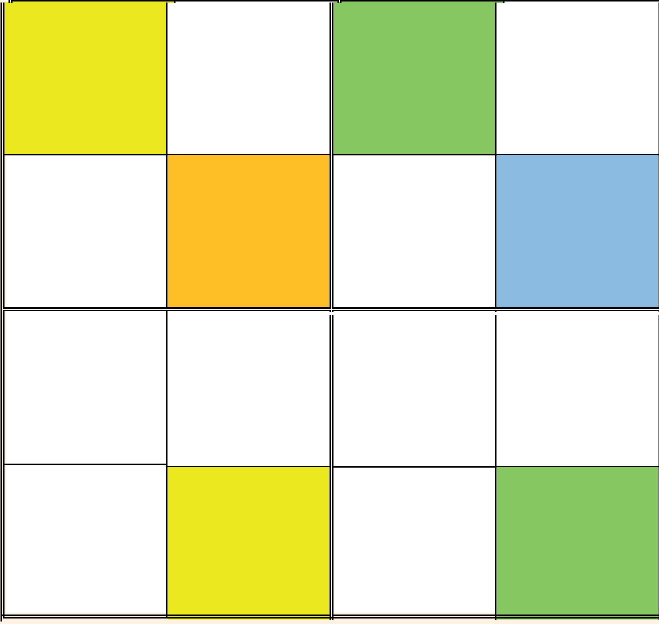
....

Gelecek sayıda görüşmek üzere inşallah. Seni yeryüzünde, gökyüzünde, uzayda ve aklına gelebilecek her yerde ve her şeyde en güçlü olan Allah'a emanet ediyorum.

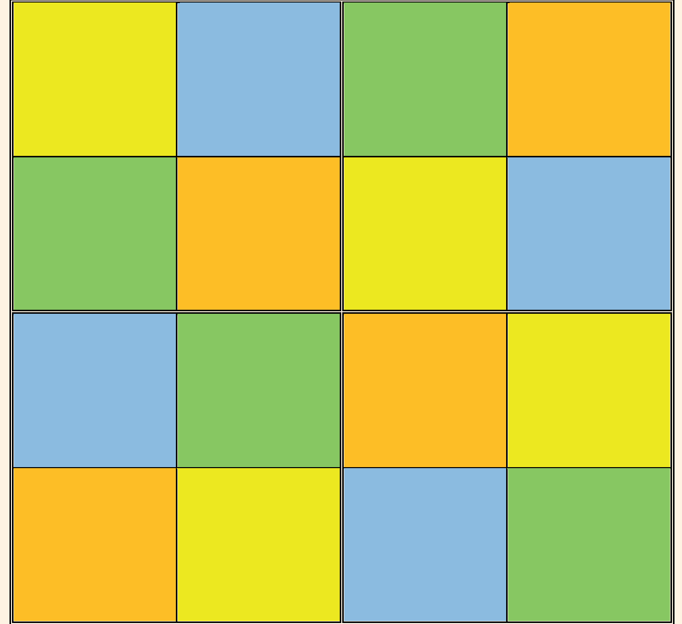
Renkdoku

Bu oyunda dikkat etmen gereken tek kural var: Aynı satır, aynı sütun ve kalın çizgilerle belirlenmiş aynı kutucuk içinde bir rengi sadece bir kere kullanmalısın.

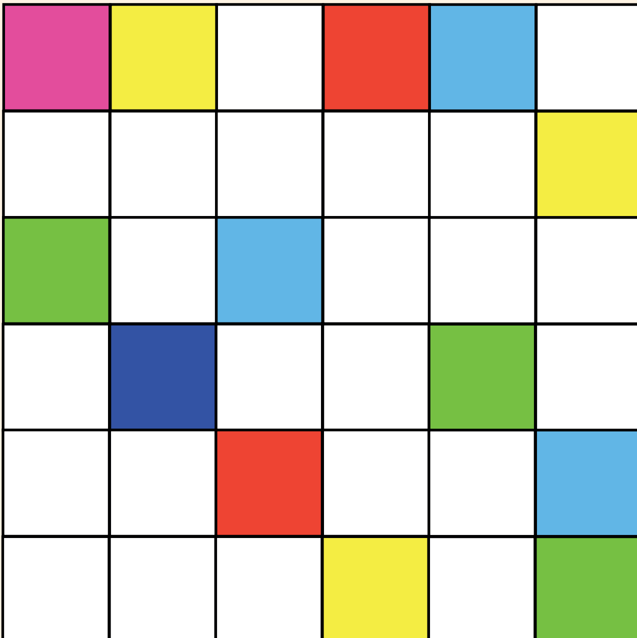
Örnek:

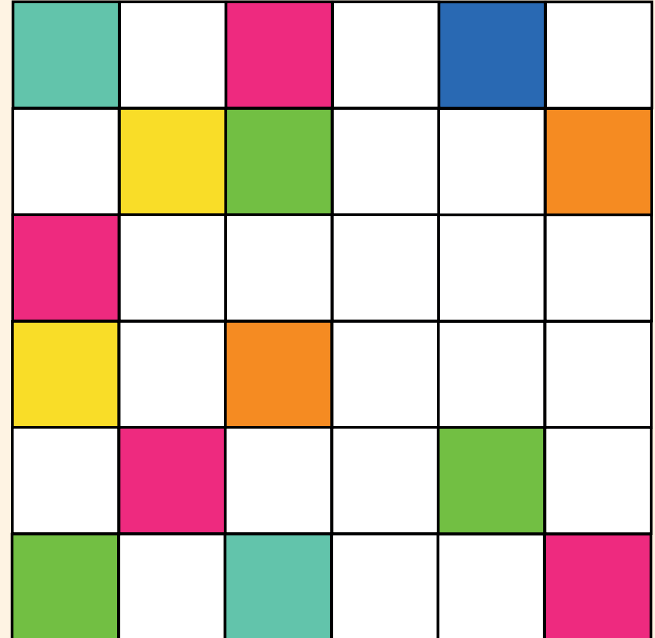

Çözümü:

Şimdi Sıra Sende

HAC VAZİFESİNİ ÖĞRENİYORUZ

1) Mikat denilen yerde ihrama niyet ederek ihramlıklar giyilir.

2) Mekke'ye varınca Kâbe tavaf edilir.

5) Akşam Müzdelife'de kalarak Müzdelife vakfesi yapılır. Burada şeytan taşlamada kullanmak için taş toplanır.

6) Kurban Bayramı sabahı (Zilhicce'nin onuncu günü) Mina'ya gelerek şeytan taşlanır.

4) Arefe günü Arafat'a giderek vakfe yapılır.

3) Safa ile Merve arasında sa'y yapılır.

8) Tıraş olunur ve ihramdan çıkmış olunur.

7) Şeytan taşlama görevinden sonra kurban kesilir.

9) Son olarak Kâbe'ye giderek ziyaret tavafı yapılır.

TEKNOBERK İLE BİLİM GÜNLÜĞÜ

Agâh Mert Aydın

Esselamualeykum Arkadaşlar!
こんにちわ
Kon'nichiwa

Bilirsiniz, uzayı severim ve sizlerin de bu bilinmez yeri sevdiğinizi biliyorum. Bugün sizlere uzayla ilgili harika bir gelişmeden bahsetmek istiyorum. Hazırsanız, hemen konuya geçiyorum.

Kısa zaman önce Çin'in uzaya gönderdiği bir roket kontrolden çıktı. Üstelik Dünyamızda nereye düşeceği de belli değildi. Dünya, deyim yerindeyse hop oturup hop kalktı. Neyse ki roket, Hint Okyanusu'na düştü de can kaybı yaşanmadı. Ama bu, akıllara uzaydaki çöplüğü getirdi.

Evvveeeeeeet! İşte karşınızda uzay çöplüğü.

Şaka yapmıyorum, gerçekten burası bir çöplük. Uzaya gönderilen ve görev süresini bitiren uydular, ne yazık ki uzay boşluğunda başıboş bir şekilde dolaşıyor. SUBHANALLAH! Şuraya bakar mısınız? Dünyamızı kirlettiğimiz yetmezmiş gibi bir de uzay çöplüğü oluşturduk. Sanırım bilim insanlarının bu konuda bir şeyler yapmaları gerek.

Rabbimiz, bu evreni bize emanet olarak verdi, ama bizler bu emanete gerektiği gibi sahip çıkabiliyor muyuz?
Evet, Müslim kardeşim. Sen ve ben… Bilim insanı olduğumuzda doğaya karşı merhametli olacağımızdan eminim. Doğaya savaş açan bilim insanlarından değil, Rabbimizin yarattıklarıyla uyum içerisinde bir yaşam tasarlayan bilim insanlarından olmalıyız.

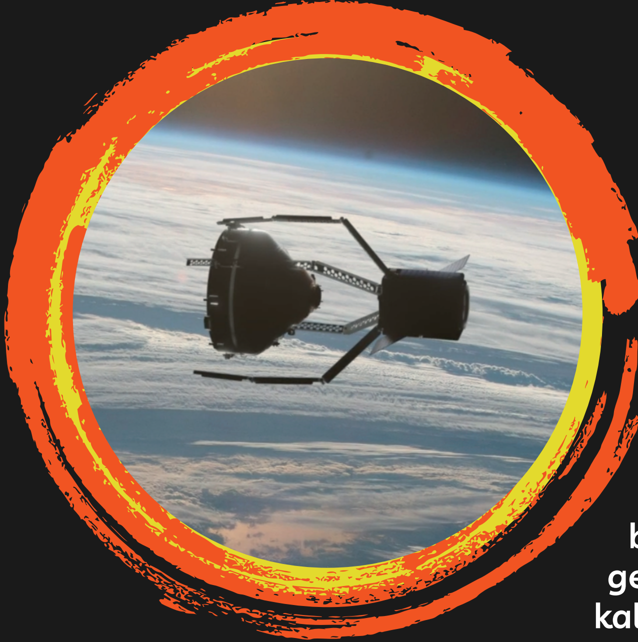

Neyse, şimdi konumuza dönelim. Ne diyordum? Heh, Uzay çöplüğü.

ESA (Avrupa Uzay Ajansı) ve ClearSpace şirketleri, uzaydaki çöplerin imha edilmesi için bir adım attı. ESA, 2013'te uzaya Vega isimli bir araç göndermişti ve bu aracın çöpleri şu ân uzayda.

Veeee… Sıkı durun! 2025 yılında uzay çöplerini temizleme görevini başlatacaklarını duyurdular.

ClearSpace-1 olarak adlandırılan bu görevde, ESA'nın 2013'te geride bıraktığı, Vega uzay aracına ait bir uzay çöpünü yakalamak için deneysel dört kollu bir robot kullanılacak. Söz konusu uzay çöpü, Dünya'dan yaklaşık 800 kilometre yukarıda yer alıyor ve yaklaşık 100 kilogram ağırlığında. Bu robot, Vega uzay çöpünü yakalayacak ve atmosfere sürükleyecek. Atmosferde iki aracın da yanması bekleniyor. Görev başarıya ulaşırsa daha önce geride bırakılmış bir uzay çöpünün yörüngeden kaldırıldığı ilk "temizlik görevi" olacak. Haydi bakalım, inşallah güzel bir temizlik olur. Ne de olsa şöyle buyurmuş Canım Peygamberimiz (sav): "Temizlik, imanın yarısıdır."

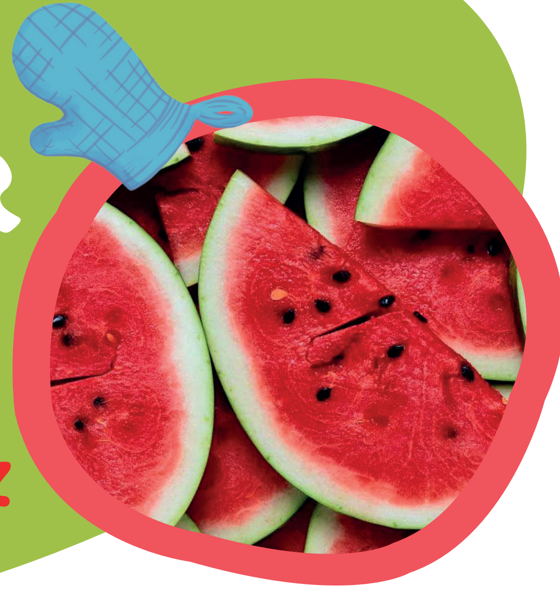
Sevgili Bilim Dostlarım,
Bizlere emanet bırakılan bu doğaya sahip çıkalım. Bir dahaki sayımızda görüşmek üzere…
Allah'a emanet olu n.

さようなら
Sayōnara

MİNİK ELLER MUTFAKTA

Yağmur Akın

Karpuz

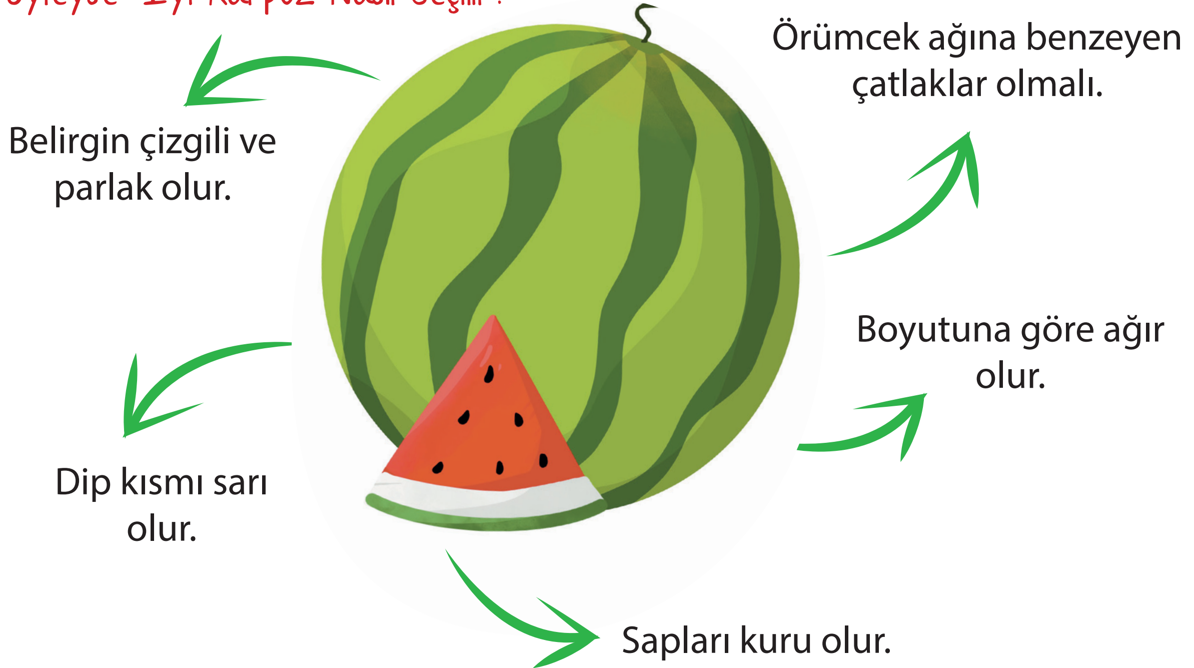

Bugün bahsedeceğim meyveyi bil bakalım! Hani uzun yolculuklarda camdan yolu izlerken, yol kenarlarında bir kamyonet dolusu bu meyveden satan çiftçi amcalar vardır. Hatta pankartlarında, "sulu sulu" yazar. Evet evet, bildin. Karpuz! Bu sıcak günlerde sulu sulu, hem de soğuk olunca var ya... Mmm!

"Meyveler... Onlar ikram olunanlardır." Saffat Suresi 37. Ayet

Rabbimizin bize sunduğu tatlı mı tatlı meyvelerden bir tanesi olan ve sıcak toprakları seven karpuz, tohumla ekilir. Hızlı bir şekilde büyümesinin yanı sıra sulak bölgeleri de sever. Toprak yüzeyinde küçük çiçekleri bulunan bu meyve güçlü bir antioksidandır ve sindirimi kolaylaştırır.

Peki, öyleyse "İyi Karpuz Nasıl Seçilir?"

Karpuzun %92'si su, %6'sı şekerdir ve Türkiye, dünyanın en çok karpuz üreten ikinci ülkesidir. Tüm bu bilgilerden sonra ev için alınan karpuzlar artık senden sorulur!

Tarif:

Malzemeler:

5 dilim karpuz
1 limon
2 yemek kaşığı şeker
1 dal nane

- Karpuzu dilimleyin. Geniş bir kâsenin üzerine süzgeç yerleştirip karpuzları süzgeç üzerinde patates ezeceği veya kavanozla iyice suyunu çıkarın/ezin.

- Süzgeçte kalan posayı sokak hayvanlarına verebilirsin!

- Karpuz suyuna 1 limonu sıkın ve 2 yemek kaşığı şeker ekleyin. Şeker eriyene kadar karıştırın.

- Bir bardağa buzları doldurun ve hazır olan içeceğimizi ekleyin.

- Dilersen içine nane de koyabilirsin.

Karpuzalamız hazır. (: Bakalım tadı sana neyi çağrıştıracak? Afiyet olsu n.

İYİLİK ELÇİLERİ

Yazar: Hilal Çiftçi/ Çizer: Ezgi Deniz

Kağan kavanozu masaya koyarken gördüklerini ve hissettiklerini arkadaşlarına bir bir anlattı. Herkesin gözü kavanozun içindeki paradaydı...
Uzun bir sessizlik oldu. Ne de olsa aylardır kamp için para biriktirmiş ve hep bu ânın hayalini kurmuşlardı.
Kağan bu sessizliği bozarak, “Ben kendi paramı almak istiyorum.” dedi sakince.
Elleriyle çenesini sıvazlayan Mert, “Paranı almana izin veremeyiz.” demesin mi!
Kağan, neredeyse şaşkınlıktan küçük dilini yutacaktı. Gözlerini kocaman açmış ve “Ne, nasıl? Anlamadım, ama... ben... o çocuklara yardım etmek istiyorum sadece.” diyebilmişti usulca.
Yusuf ve Oğuz da sanki maç izler gibi bir Mert’e bir Kağan’a bakıyorlardı. Herkes sessizdi, bu defa sessizliği Mert bozdu ve “Kamp için hepimiz birlikte plan yapmadık mı? Şimdi nasıl tek başına bir iyilik yapmaya kalkışırsın? Bizim adımız İYİLİK ELÇİLERİ değil mi? Anca beraber, kanca beraber.” diyerek Kağan’a göz kırptı.
On beş dk. sonra...
“Gerçekten çöpte yiyecek mi arıyorlar?” diye mırıldandı Oğuz.
“Şuradaki çocuklar mı?” diyerek parmağıyla işaret etti Yusuf.
Kağan başıyla onayladıktan sonra dört kafadar, üzerlerinde eski kıyafetler olan çocukların yanına doğru yürümeye başladı.
“Es-Selamu Aleykum arkadaşlar!” dedi yumuşak bir sesle Mert.
Çocuklar önce etraflarına, sonra da Mert ve arkadaşlarına baktı şaşkın şaşkın. İçlerinden en büyük olan, “Bize mi dedin?” deyince başıyla onayladı Mert.
“Aleykumselam.” dedi çocuk merak içinde. İyilik Elçileri, çöpün yanındaki çocuklarla konuşmaya başladı. Birinin adı Cem, diğerininki Gökhan. Hikâyelerini öğrenince yüzlerindeki tebessüm kaybolmaya başladı. Meğerse çocukların anneleri yokmuş, babalarının da çalışacak bir işi. Onlar da bazen çöpleri karıştırarak satacak bir şeyler arıyor, günleri böyle geçip gidiyormuş. Mert, önce arkadaşlarına baktı, sanki gözleriyle onlara bir şeyler anlatmaya çalışıyordu. Aslında hepsi aynı şeyi düşünüyordu: Topladıkları parayı bu çocuklara verebilirlerdi. Mert, elindeki parayı çocuklardan en büyüğüne uzattı.
“Biz dilenci değiliz. Sizden böyle bir şey de istemedik. Bu parayı kabul etmemiz mümkün değil.” diye karşılık verdi en büyükleri.
Dört kafadar neye uğradıklarını şaşırdı birden. Bu davranış karşısında ne yapacaklarını da bilemediler. O sırada Yusuf’un aklına bir fikir geldi. Oradan uzaklaşarak telefonla bir görüşme yaptı. Döndüğünde arkadaşları, çocuklarla hâlâ konuşuyordu.

“Size bir teklifim var.” dedi çocuklara Yusuf. Çocuklar meraklı gözlerle Yusuf’a döndü. “Bu parayı kabul etmemenizi anlıyorum ve hak veriyorum. Peki, babanıza bir iş bulsak olur mu?” Çocuklar umut ve şaşkınlıkla birbirlerine baktılar. Bu teklif karşısında çok mutlu olan çocuklar, kendileri gibi çocuk olan bu insanlara nasıl güveneceklerdi ki? İnanıp inanmamakta tereddüt ettiler. Tam o sırada Yusuf’un babası ve abisi sokağın başında göründü. Yusuf, onlara el sallayarak kendini gösterdi. Yusuf’un babası Tarık Amca, mahallenin en yufka yürekli insanlarından biriydi. Nerede yardıma ihtiyacı olan biri varsa muhakkak elinden geldiği kadar onlara yardım ederdi. Yusuf da yardımseverlik huyunu babasından almış olmalıydı. Yusuf’un babası önce çocuklarla konuştu, daha sonra onlara kartını verdi ve babalarının kendisini aramasını istedi. Çocuklarla vedalaşan İyilik Elçileri, Yusuf’un babasıyla birlikte evlerine dönmek üzere yola koyuldular. Saatlerdir ağzına lokma koymamış olan Oğuz daha fazla dayanamayarak sordu: “Çocukların babasına iş mi buldunuz? Ne ara? Ne işi?”
“Sakin ol Oğuz, soru yağmuruna tuttun bizi.” diyerek gülmeye başladı Tarık Amca. “Önümüz Kurban. Eee, hâliyle elemana ihtiyacımız var. Allah (cc) denk getirdi. Demek ki onun nasibiymiş. Bakalım, belki de gerçekten iyi insanlardır, kardeş oluruz.” dedi göz kırparak.
İlerleyen günlerde Cem ve Gökhan’ın babası, Tarık Amca’yı arayıp görüştüler. Sonra mı? Bence bu hikâyeden güzel bir kardeşlik bağı çıkar. Hem iş arkadaşı hem de dost oldular, diyebiliriz aslında.
Kurban Bayramı sabahı…
“İyilik Elçileri kampa gitti mi peki?” diye soracak olursanız… Tabii ki gittiler. Hem de yeni kardeşleriyle.
“Haydi arkadaşlar, yeşil çimenler ve mangalda tavukları daha fazla bekletmeyelim.” diye bağırdı arabanın yanında duran Oğuz.
Mert; Cem ve Gökhan’a göz kırparak, “Oğuz haklı, kampa değil, yemek yemeğe gidiyoruz sonuçta.” dedi.
Oğuz’un fazla yediği için az kalsın mide fesadı geçirmesini saymazsak kampta bol bol eğlendi İyilik Elçileri. Dönüş için hazırlıklar tamamlandıktan sonra yola çıktılar. Yolda güzel güzel giderlerken birden “PAATT!” diye bir ses duyuldu. Araba sağa sola yalpalanmaya başladı. Çocuklar korku ve merak içinde birbirlerine baktılar. Anlaşılan arabanın lastiği patlamıştı.
Oğuz’un babası, “Korkacak bir şey yok çocuklar, lastik patladı. Neyse ki bagajda yedek lastiğimiz var.” diyerek yüreklerine su serpti.
Ancak bu mutluluk kısa sürdü, çünkü Oğuz yarım ağızla, “Şeyy… Babaaa… Ben yiyecekler için biraz daha yer açılsın diye yedek lastiği evde bırakmıştım.” demişti.
Arabadaki herkes Oğuz’a hayretler içinde bakakaldı…
Bakalım, yolda kalan İyilik Elçileri tayfası bu durumu nasıl atlatacak? Bir sonraki sayıda görüşmek üzere…

EN YAKIN DESENİ KİM ÇİZECEK?

Suya yazı yazabilecek olsaydın neyle yazmak isterdin? Benim aklımda bir fikir var. Seninle bu fikri bir oyunla paylaşacağım. Haydi, oyuna biraz göz gezdirelim.
Oyunumuz en az iki oyuncuyla oynanıyor. Bu sebeple yanına bir arkadaşını bulsan çok iyi olur.

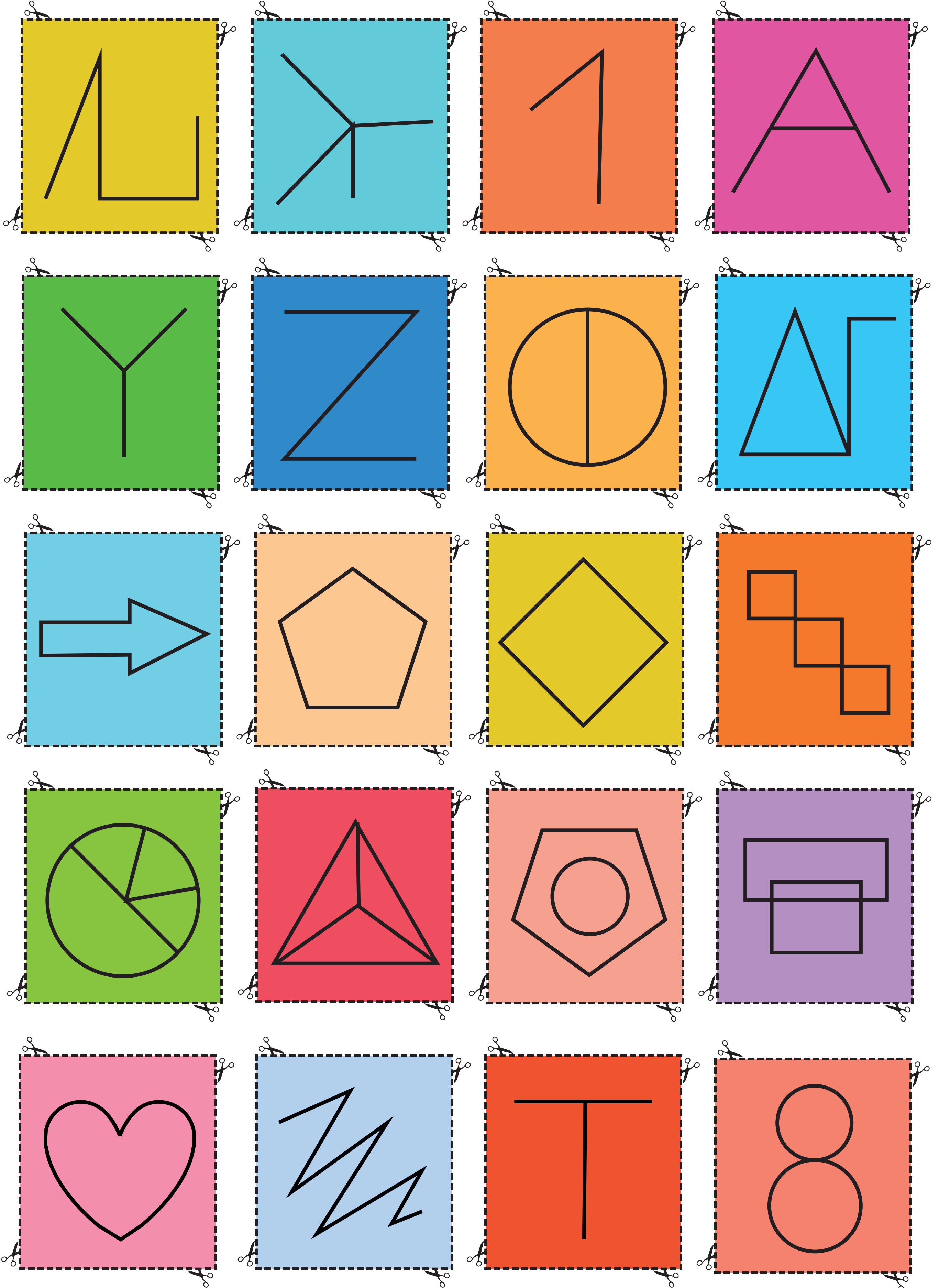
Şimdi oyunun malzemelerini sayalım:

* Oyuncak lazer ışığı
* Su dolu bir kap
* Etkinlik için verilen kartlar
* Kâğıt
* Kalem

Oyuna Başlıyoruuuz!

Bir kabın içerisine su doldur.
Kabı ve etkinlik kâğıtlarını bir masanın üzerine koy. Etkinlik kâğıtları kapalı şekilde dursun.
Eline lazeri al ve bir etkinlik kâğıdı seç.
Seçtiğin kâğıttaki deseni arkadaşlarına göstermeden, suyun üzerine lazer kullanarak çizmeye başla.
Arkadaşlarından, çizdiğin deseni ellerindeki kâğıda çizmelerini iste.
Şimdi kâğıtları karşılaştırma zamanı... Kim en yakın deseni çizdi?
Tüm kâğıtları aynı şekilde dene.
Hepsi bittiğinde arkadaşlarından bu defa, gördükleri desenleri sol elle çizmelerini iste. İşte bu biraz zor olacak!
Suyun üzerine ışıkla bu kadar çok şekil çizebileceğin aklına gelir miydi?
İstersen aynı oyunu duvarda da deneyebilirsin. İnan bana, o da çok eğlenceli olacaktır.

ETKİNLİK KARTLARI

Tevhid
ÇOCUK
vahyin aydınlığında çocuk olmak

Tevhid
ÇOCUK
vahyin aydınlığında çocuk olmak

Tevhid
ÇOCUK
vahyin aydınlığında çocuk olmak

Tevhid
ÇOCUK
vahyin aydınlığında çocuk olmak

Tevhid
ÇOCUK
vahyin aydınlığında çocuk olmak

Tevhid
ÇOCUK
vahyin aydınlığında çocuk olmak

Tevhid
ÇOCUK
vahyin aydınlığında çocuk olmak

Tevhid
ÇOCUK
vahyin aydınlığında çocuk olmak

Tevhid
ÇOCUK
vahyin aydınlığında çocuk olmak

Tevhid
ÇOCUK
vahyin aydınlığında çocuk olmak

Tevhid
ÇOCUK
vahyin aydınlığında çocuk olmak

Tevhid
ÇOCUK
vahyin aydınlığında çocuk olmak

Tevhid
ÇOCUK
vahyin aydınlığında çocuk olmak

Tevhid
ÇOCUK
vahyin aydınlığında çocuk olmak

Tevhid
ÇOCUK
vahyin aydınlığında çocuk olmak

Tevhid
ÇOCUK
vahyin aydınlığında çocuk olmak

Tevhid
ÇOCUK
vahyin aydınlığında çocuk olmak

Tevhid
ÇOCUK
vahyin aydınlığında çocuk olmak

Tevhid
ÇOCUK
vahyin aydınlığında çocuk olmak

Tevhid
ÇOCUK
vahyin aydınlığında çocuk olmak

Şifreli Sayı Bulmaca

Topla, çıkart, çarp. Şifreli sayıyı bul!

6 +/-/x 3 = 9318

9 +/-/x 7 = ?

8 +/-/x 8 = ?

5 +/-/x 6 = 11130

3 +/-/x 4 = ?

5 +/-/x 1 = ?

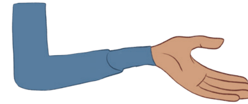
Dene Bakalım

Aşağıda yazılı renk isimlerinin hangi renklerle yazıldığını hızlı bir şekilde sırayla söyleyebilir misin?

SARIMORPEMBESİYAHMAVİ
KIRMIZIYEŞİLBEYAZTURUNCU
LACİVERTKAHVERENGİ

Resfebe

 B İ S E

 T U K

T 1 0 T 1 0

K K

S G İ

KÂBE'Yİ

Kâbe Örtüsü

Kâbe örtüsü ya da diğer adıyla Kisve-i Şerif, yani Kâbe'yi örten kumaş.

Güney Rüknu (Rükn-u Yemenî)

Kâbe'nin bu köşesine, Kâbe'nin Yemen'e bakan tarafında bulunduğu için Güney Rüknü denir. Haceru'l Esved'in karşısındaki duvardadır.

Haceru'l Esved

"Kara Taş", Kâbe'nin doğu köşesinde yer alır. Peygamberimiz Muhammed (sav) tarafından Kâbe'nin duvarına yerleştirildi. O zamandan beri parçalara ayrıldı ve şimdi Kâbe'nin yanındaki gümüş bir çerçeveye yapıştırıldı.

Mültezem

Haceru'l Esved ile Kâbe kapısı arasında kalan kısım.

TANIYALIM

Mizab (Altınoluk)

Damda biriken suyun aşağı inmesini sağlayan boru.

Hicr-i İsmail

Kâbe'nin bir parçası olan, yarım çember şeklinde alçak duvar.

Makam-ı İbrahim

İbrahim'in (as) durağı, cam ve metal bir muhafazanın içindeki küçük kare taş

Kâbe Kapısı

Kuzey Rüknu (Rükn-u Irakî)
Batı Rüknu (Rükn-u Şamî)

Hayat Yolu

Dede ile torunu balık tutmaya gitmişlerdi. Oltaları attılar göle, fakat saatlerdir ne gelen vardı ne giden. Torununun sıkılmaya başladığını gören dedesi, “Sana bir masal anlatayım mı?” dedi.
Başını sallayarak onayladı torunu, dede başladı anlatmaya:

"Çok uzun bir yolculuğa çıkmıştım
günün birinde.
Bu yolda biraz ilerleyince, bir de ne
göreyim, karşımda bir cüce!
Selam verip, bana gülümseyip,
'Bundan sonra yoldaşınım.' deyince,
Başladık beraberce yürümeye.
Az gittik uz gittik, dere tepe düz
gittik.
Karşımıza çıkan bütün zorlukları
Gülümseyip, neşeyle yendik.
Cüce çok neşeli, meraklı,
Heyecanlı, çokça sevimli, tatlı.
Biraz daha gidip varınca yolun
ucuna,
Cüce dedi: 'Haydi elveda!'
'Dur! Beni bırakıp nereye gidersin?'
Arkamdan bir ses geldi:
'Korkma, bundan sonra benimlesin.'
Arkamı dönüp bakınca bir de ne
göreyim!
Bana uzanmış koca bir el,
Elin sahibi koskoca bir dev.
Başladık beraberce yürümeye.
Az gittik uz gittik, dere tepe düz
gittik.
Karşımıza çıkan bütün zorluklara
Devle beraber göğüs gerdik.
Yaldızlı ağacın altın meyvelerinden
yedik.
Dev çok güçlü, zeki
Yolun üstesinden hakkıyla geldi
Biz varınca yolun bir ucuna,
Dev dedi: 'Haydi elveda!'
'Dur! Beni bırakıp nereye gidersin?'
Arkamdan bir ses geldi:
'Endişe etme yavrum, bundan sonra
benimlesin.'
Arkamı dönüp bakınca bir de ne
göreyim!
Karşımda ihtiyar bir bilge dede.
Başladık beraberce yürümeye.
Dedim: 'Bu ihtiyar bilgenin yavaş
adımlarıyla yol nasıl biter?"
O, seferinde bana güzelce nasihat
eder:
'A yavrum, cüceyle, devle koşturdun.
Bak, yolun güzelliklerinden mahrum
oldun.
Şimdi durup seyret şu yolu,
Ağaçları, dereyi, kolayı ve zoru.'
O gün bu gündür yürürüz bilge
dedeyle,
Bakalım yolun sonu nereye?"
Bak torunum, bu, 'Hayat Yolu'dur.
Cüce ise benim çocukluğumdur.
Beni götürüp teslim edince deve,
Devle beraber yürüdük bütün
gençliğimi de.
Yoldaki zorluklar, hayattaki
imtihanlardır.
Yaldızlı ağaç ailem, altın meyve
dostlarım ve çocuklarımdır.
İhtiyar bilge dede yaşlılığım,
O gün bu gündür yanındayım.
Senin yolun daha çok uzundur,
Benden cüce ile deve çokça selam
götür.

AYIN SAYFASI

AYIN HADİSİ

“Bugün ilk işimiz, bayram namazı kılmak, sonra dönüp kurban kesmektir. Kim böyle yaparsa sünnetimize uymuş olur.”
Buhari, 951

AYIN AYETİ

“De ki: ‘Şüphesiz ki benim namazım, kurbanım, hayatım ve ölümüm âlemlerin Rabbi olan Allah içindir.’ ”
En’âm Suresi, 162. Ayet

AYIN ESMASI

EL-MUCİB
Dualara icabet eden

AYIN SÜNNETİ

Yemekten önce ve sonra elleri yıkamak

ELBİSE GİYERKEN YAPILACAK DUA

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِى كَسَانِى هَذَا

(الثَّوْبَ) وَرَزَقَنِيهِ مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ

مِنِّى وَلاَقُوَّةٍ

"Bana bu (elbiseyi) giydiren ve tarafımdan hiçbir güç ve kuvvet harcamaksızın beni onunla rızıklandıran Allah'a hamd olsun."

Ebu Davud, 4023; Darimi, 2732

HİDAYET YOLCUSU

Meryem Şahin

Kazılan hendeğin kenarında oturan Selman (ra), bacaklarını dinlendiriyordu. Akşama kadar çalışmış, hem yorulmuş hem de acıkmıştı. Peygamber'e (sav), "Medine'yi müşriklerden korumak için hendek kazalım." diye öneride bulunan kişi Selman'dı. Bu savunma yöntemini Fars diyarında görmüştü. Çünkü kendisi de Farslıydı, bu yüzden ona Selman-ı Farisî denirdi. Peki, nasıl olmuştu da Medine'ye gelmişti?

Küçük kardeşlerim, Selman'ın öyküsü uzun uzun kıvrılan; dağlar, tepeler aşan yolların öyküsüne benziyor. Tabii ki bu öykünün büyük bir kısmı da yollarda geçiyor.

Yaşadıkları köyde insanlar ateşe tapardı ve Selman'ın babası da o köyün din adamıydı. Ayrıca oğlunu çok severdi. O kadar çok severdi ki ona bir zarar gelmesin diye evden çıkmasına bile pek izin vermezdi. Hatta daha çocuk olmasına rağmen kutsal ateşi yakma görevini Selman'a vermişti.

Babası günün birinde Selman'ı bir ihtiyaç için dışarı göndermek zorunda kaldı, fakat Selman'ın eve dönmesi epey gecikince babası merak içinde, adamlarını onu bulmaları için gönderiyordu ki Selman çıkageldi. Neler olduğunu soran telaşlı baba, oğlunun anlattıklarına inanamıyor, öfkeden küplere biniyordu. Selman, yolda bir kilise görmüş ve içindeki bazı adamların namaz kılmalarını hayretle izlemişti. Onların namazı o kadar hoşuna gitmişti ki kalbinde Allah'a (cc) iman etme isteği doğmuştu. Selman'ın anlattıklarını dinleyen babası, paniğe kapılarak hemen oğlunun ayaklarını zincirleyip evden çıkmasını temelli yasakladı.

Selman'ın gönlünde Allah'a (cc) iman etme arzusu, aklında da kaçış planlarıyla günler geçiyordu... Sonunda kendisini götürebileceklerini düşündüğü bir kervandan haber geldi. Haberi alan Selman, ayağında zincirlerin izi, alnında boncuk boncuk terlerle düştü yollara. Önce Şam'a gidip bir kilisede yaşayan din adamının yanına yerleşti, ancak bu rahipte bir tuhaflık vardı. İnsanlara infak etmelerini emrediyor, ama kendisi bu paraları hazinesinde saklıyordu. Bu dini beğenen Selman, bu din adamının yaptıklarını hiç beğenmedi. Adam ölünce Selman insanlara hazinenin yerini gösterip parasını da kiliseye verdi. Bu adamdan sonra yerine öyle güzel bir din adamı geldi ki Allah'a (cc) çok güzel kulluk yapıyordu. Fakat çok geçmeden o da hastalandı.

Selman ona, "Sen öldüğün zaman ben kime gideyim?" diye sordu.

Adam ise, "Ben, yeryüzünde benim inandığım dine inanan çok az insan biliyorum. Musul tarafına git, orada iyi bir adam var." dedi ve çok geçmeden de öldü.

Yine Selman'a yollar görünmüştü. Doğruca Şam'dan Musul'a gitti. Gitti, ama nasıl? Bunu biraz düşünelim küçük kardeşlerim; araba yok, tren yok, uçak yok... Hatta yol bile yok! Selman dağlar, tepeler, çöller aştı; günler, haftalar, aylar sonra Musul'a ulaştı. Orada yine güzel bir din adamı buldu ve ondan faydalandı. Baktı ki o da ölüme yaklaşıyor, Selman yine nereye gideceğini sordu. O da Filistin'e gönderdi Selman'ı. Selman inancı uğruna düştü yine yollara. Bir müddet de Filistin'de kaldı. Orada da bir din adamı buldu ve o adam da öleceği zaman şöyle dedi Selman'a:

"Ben üzerinde olduğum dine tabi olan kimseyi tanımıyorum, ama Arap beldesinde çıkacak son bir peygamber vardır. O peygamberin gelişinin yakın olduğuna inanıyorum. Önce kuru ve kurak olan bir yerde çıkacak, sonra bir tarafı kurak bir tarafı hurmalık olan bir memlekete gidecek." dedi.

O günden sonra Selman o tarafa giden herkese, "Beni de götürür müsünüz?" diye sormaya başladı. Sonunda bir kafile onu götürmeyi kabul etti. Selman, kalbinde büyük bir heyecanla düştü yine yollara... Bu defa Selman'ı yolda kötü bir sürpriz bekliyordu. Kafile ona ihanet edip ellerini bağlayarak bir Yahudi'ye sattı. Yahudi'nin Medine'ye getirdiği Selman artık bir köleydi, ama Selman'ın vazgeçmeye hiç niyeti yoktu.

Hem sahibinin işlerini yapar hem de herkese, "Peygamber çıktı mı?" diye sorardı. Yine bir gün Selman ağaca çıkmış meyve toplarken sahibine gelen misafirin, peygamber olduğunu söyleyen birinden bahsettiğini duydu. Heyecandan hummaya tutulmuş gibi titremeye başlayan Selman, neredeyse ağaçtan, sahibinin üzerine düşecekti.

Hemen inerek büyük bir heyecanla, "Peygamber mi çıktı? Peygamber mi çıktı?" diye sordu. Sahibi Selman'a tokadı yapıştırıp, "Sana ne peygamberden, sen git işini yap!" dedi. Selman çaresizce gidip işini yaptı, ama vazgeçmedi...

Bulduğu ilk fırsatta Peygamber'e (sav) koşan Selman (ra), önce onu izlemeye başladı. Rahibin kendisine anlattığı peygamberin o olduğundan emin olunca da hemen yanına gitti ve ona tabi oldu. Selman sahip olduğu her şeyini inancı uğruna feda etmiş, gençliğini oradan oraya hidayeti arayarak geçirmişti. İman ettikten sonra bile köle olduğu için Bedir ve Uhud Savaşı'na katılamamıştı.

Bu duruma üzülen Peygamberimiz (sav), "Ey Selman, git sahibinle anlaş, seni kurtaralım." buyurdu.

Sahibi, Selman'ın özgürlüğü karşılığında tam 300 hurma fidanı dikilmesini istedi. Bir kişinin bu miktarı karşılaması mümkün değildi. Peygamberimiz (sav) ve sahabesinin yardımıyla toplanan fidanlar dikilerek Selman özgürlüğüne kavuşturuldu. Fars'ta başlayan hidayet yolculuğu sona ermiş, Medine'deki ashabdan biri de Selman-ı Farisî (ra) olmuştu...

Fatma Avcı

Tüylerimiz neden diken diken olur?

Tüylerimizin diken diken olması deyince aklına kirpi gelmesin hemen! Evet, biz de onun gibi kendimizi korumaya çalışırız, ama düşmanlardan değil, soğuk havalardan. Üşüdüğümüz zaman kıl köklerimizde bulunan minnak kaslar kasılır ve az da olsa dışarıdaki soğuğa karşı bizi korumaya çalışırlar. Tüylerimizin diken diken olmasına bir başka sebep ise korkmamızdır. Korktuğumuz zaman vücudumuzda adrenalin denilen küçük bir madde salgılanır ve hooop diye kanımıza zıplayıp vücut turuna çıkar. Kıl köklerindeki kasları gördüğü yerde korkuya karşı, "Saldırı vaaaaar!" diye uyarır. Bu uyarıyla kaslar kasılır ve yine tüylerimiz diken diken olur.

Çiy nedir?

Size küçük bir sır vereyim mi? Çiy olayına ilk şahit olduğumda ağaçların ağlamış olabileceğini ya da sıcaktan terlemiş olabileceklerini düşünmüştüm. Siz de sabah okula giderken yol kenarlarında çiy düşmüş ağaçları gördüğünüzde onların bahar geldiği için mutluluktan ağlamış olabileceklerini düşünmüş olabilirsiniz. Ama ben, yaptığım onca araştırmadan sonra öğrendim ki meğer ilkbahar ve yaz aylarında havadaki su buharı; geceden üşümüş ağaçlara, çiçeklere temas edince yaprakların veya ağaç gövdelerinin üzerinde su damlacıklarına dönüşüyorlarmış.

SORULAR

Neden kışın ağzımızdan buhar çıkar?

Elbette biz insanlar, kışın bulut makinesine dönüşmeyiz. Kışın ağzımızdan çıkan buhar da bulut değildir. Onlar sadece yoğunlaşmış su buharıdır. Biliyorsun ki vücudumuzun bir ihtiyacı olarak nefes alıp veririz. Bu sırada akciğerlerimize oksijen alırken karbondioksit ve suyu da havaya göndeririz. Kışın verdiğimiz sıcak nefes soğuk havayla karşılaştığında su damlacıkları neye uğradıklarını şaşırırlar. “Ne kadar da soğuk dışarısı! Zzz zzzzz...” diyerek hemen bir araya toplaşır ve yoğunlaşırlar. Bizler de nefesimizi bulut zannederiz.

Karnımız neden guruldar?

Midemiz ona gönderdiğimiz yiyecekleri hem içindeki asidik sıvıyla hem de güçlü kaslarıyla âdeta döverek sindirir. Yemek yedikten yaklaşık iki saat sonra midemiz dümdüz bir göle döner, ama yine de durmaz. Bu sefer de size acıktığını ya da işinin bittiğini, belki de hâlâ çalışmak istediğini haber vermek için yaptığı bazı hareketlerle acayip sesler çıkarır. Elinizi karnınıza koyduğunuzda yaptığı bu titreşimleri, kasılmaları duyduğunuz gibi hissedebilirsiniz de.

KELİME KÜTÜPHANESİ

MİKROSKOP: Çıplak gözle göremeyeceğimiz kadar küçük nesneleri büyütüp görünür hâle getirmeye yarayan bir alet.

KITA: Yeryüzünü oluşturan büyük kara parçaları. (Onlara ana kara da diyebiliriz.)

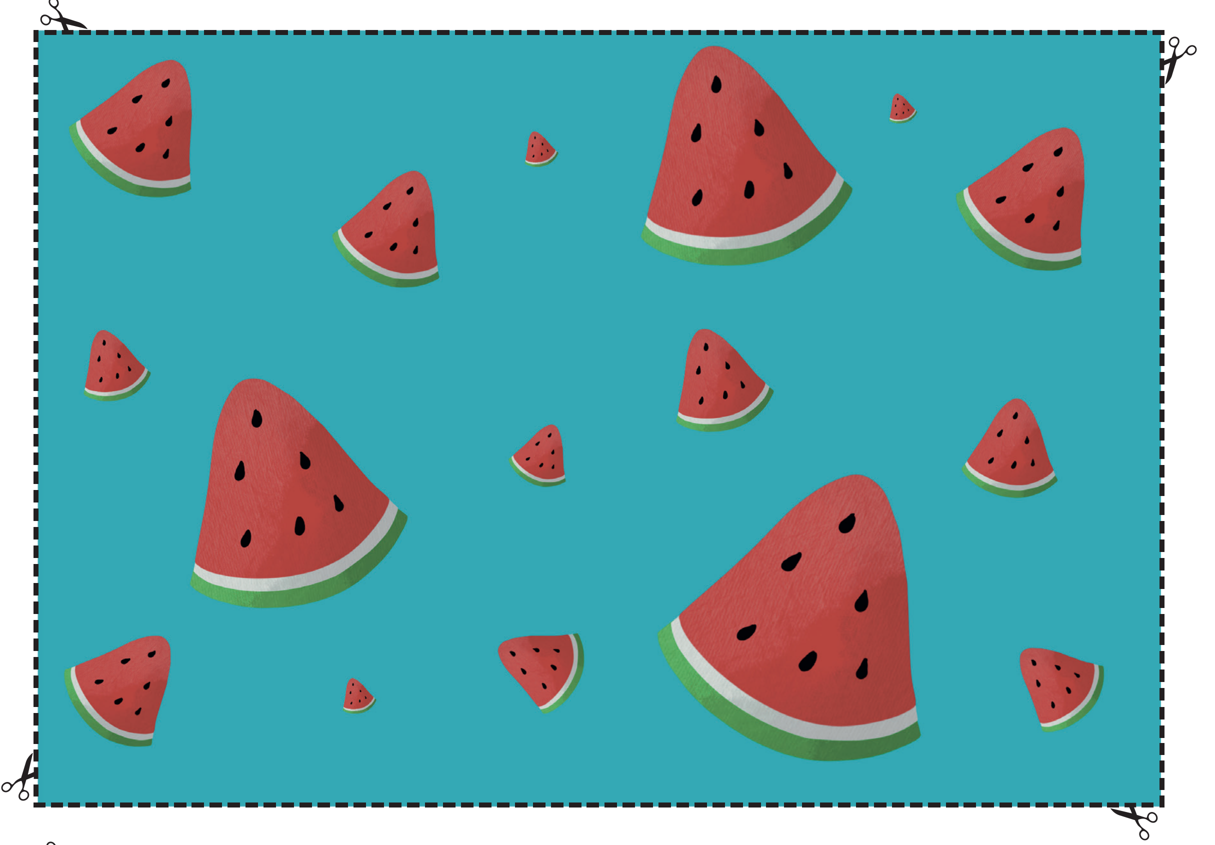
GALAKSİ: Kendi Dünyamızla birlikte gezegenlerden, yıldızlardan, gök cisimlerinden ve kara deliklerden oluşan sistemdir.

RAHİP: Hristiyan din adamı.

KAFİLE: Bir arada yolculuk eden insanlardan oluşan topluluk.

Haydi, Hep Beraber Kartpostal Yolluyoruz!

Selamun Aleykum Dostum,
Farklı şehirlerdeki arkadaşlarına kartpostal yollamaya ne dersin? Haydi, durma! Aşağıdaki kartpostalı kesip birbirine yapıştır ve üzerine yazını ekle. Arkadaşının adresini yaz ve gönder. İşte bu kadar!

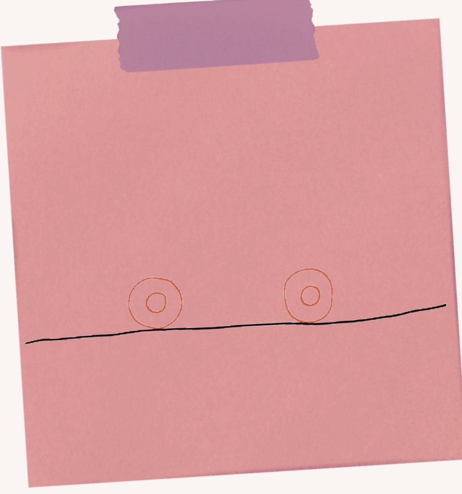

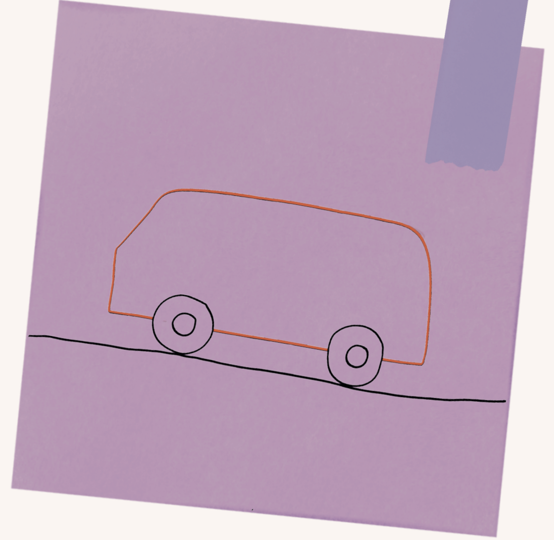
Adım Adım Çizim

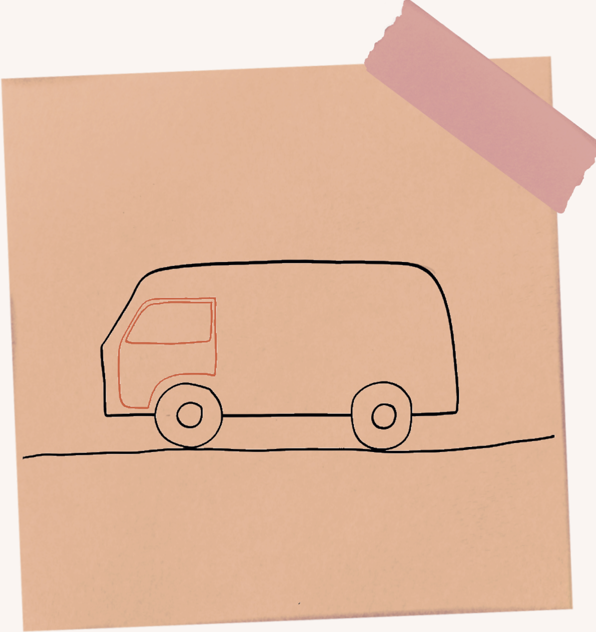
Haydi, sende çiz!

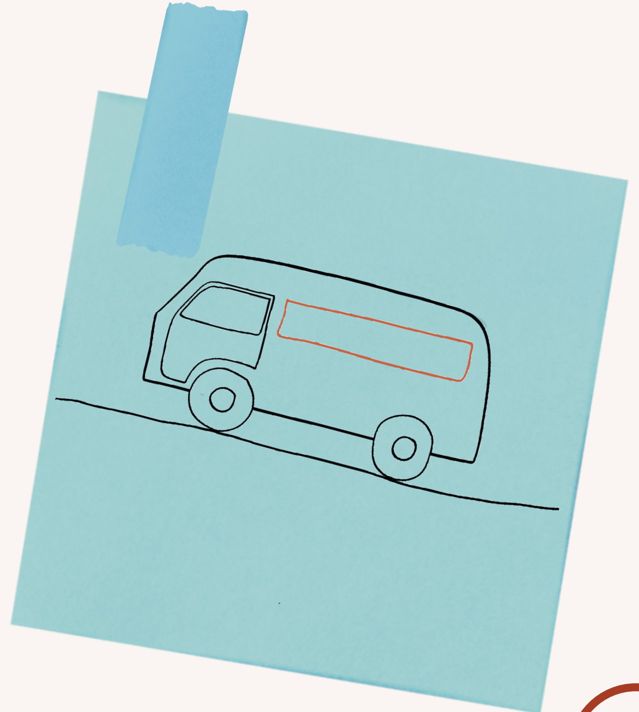
Zehra Nur Alıcı

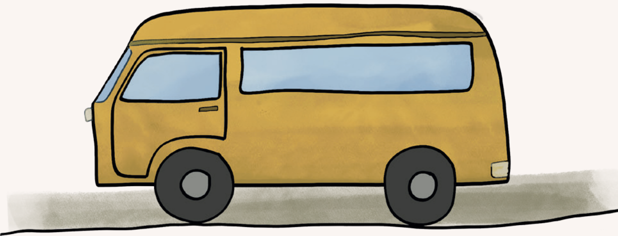

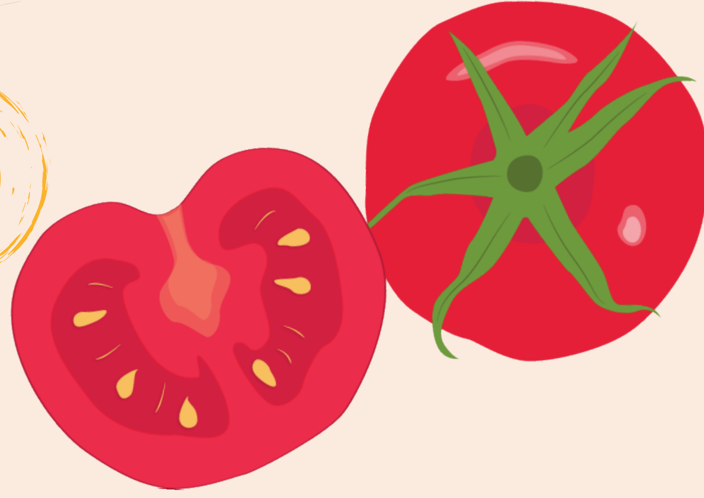

Biliyor musun?

NUR ŞEREF

Domates

Çiğ yenilen ve tatlı olan besinlerin meyve; pişirilerek yenilen ve tuzlu olan besinlerin de sebze olduğunu düşünürüz. Peki, sana domatesin meyve olduğunu söylesem inanır mısın? “Yok artık!” dediğini duyar gibiyim. Ama evet, domates bir meyvedir. Peki, meyve ve sebzeler neye göre ayırt edilir? Eğer bitki kendi içinde tohumunu taşıyorsa meyve, taşımıyorsa sebzedir.

“Ve (sıkıştırılıp suyu sıkılan) bulutlardan bol bol akan yağmurlar indirdik. Onunla taneler ve bitkiler çıkaralım diye.”
Nebe Suresi, 14 ve 15. Ayetler

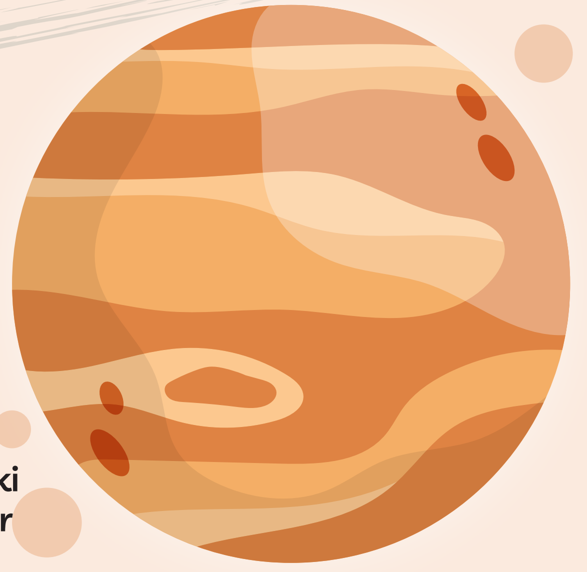
Dil

Etrafımızda başka dillerde konuşulduğunda kulak kabartırız genelde. Çünkü farklı gelir bize. Türkiye’de tam olarak otuz altı yerel dil vardır. Bunların başında Türkçe, Kürtçe ve Zazaca gelir. Peki, Papua Yeni Gine’de 820’den fazla yerel dil olduğunu biliyor muydun?

“Göklerin ve yerin yaratılması, dillerinizin ve renklerinizin farklı olması da O’nun ayetlerindendir. Şüphesiz ki bunda, âlimler için ayetler vardır.”
Rûm Suresi, 22. Ayet

Venüs

Bir gün, bir yıldan daha uzun olabilir mi? Şaşırtıcı belki, ama bu sorunun cevabı evet. Peki ya nasıl? Bir gün, gezegenin kendi etrafında bir tur dönmesidir. Bir yıl ise gezegenin Güneş'in etrafında bir tur dönmesidir. Mesela Dünya 23 saat, 56 dakikada kendi etrafında bir tur dönüyor, bu da bir gün oluyor. Güneş'in etrafında ise 365 gün, 6 saatte dönüyor. Venüs'teyse bir gün 243 gün sürerken, bir yıl 225 gün sürüyor. Çünkü Venüs Güneş'in etrafında daha hızlı dönüyor.

"O (Allah) ki; (her biri diğerinin üzerinde ve birbirine uyumlu) katmanlar hâlinde yedi gök yarattı. Rahmân'ın yaratmasında hiçbir uyumsuzluk/tutarsızlık göremezsin. İşte (yarattıkları ortada) çevir gözünü, bir açık/gedik görebilecek misin?"
Mülk Suresi, 3. Ayet

Kalp atışı

Çok koştuğumuzda kalp atışlarımız hızlanır, değil mi? Doksan dakikalık maçtan çıkmış futbolcu gibidir âdeta. Peki ya bir insanın hayatı boyunca kalbinin 3.000.000.000 (üç milyar) kez attığını biliyor muydun? Şaşırtıcı gerçekten!

SOKAK OYUNLARI

"BALIK AĞI"
Arkadaşlar toplanın! Balık ağı oyunu oynuyoruz. Kalabalıkla oynanan bu oyunda hiçbir malzemeye ihtiyamız yok. Haydi, herkes oyuna!!!

1

Amine, sayışmayla ebe seçildi ve diğer oyuncuları kovalamaya başladı..

2

Ali'yi yakaladı ve onunla el ele tutuşarak balık ağını oluşturdu..

3

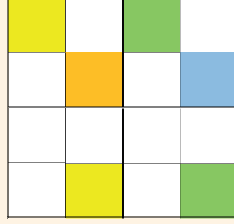
Oyuncuların tamamı ağa dahil olduğunda yani herkes yakalandığında oyun biter..

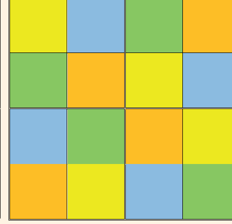

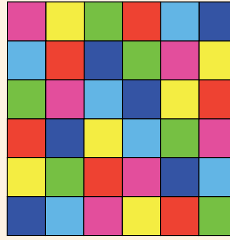
CEVAP ANAHTARI

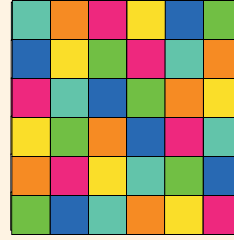
Renkdoku

Bu oyunda dikkat etmen gereken tek kural var: aynı satır, aynı sütun ve kalın çizgilerle belirlenmiş aynı kutucuk içinde bir rengi sadece bir kere kullanmalısın.

Örnek:

Çözümü:

Şifreli Sayı Bulmaca

6 +/-/x 3 = 9318
9 +/-/x 7 = 16263
8 +/-/x 8 = 16064

5 +/-/x 6 = 11130
3 +/-/x 4 = 7112
5 +/-/x 1 = 645

Dene bakalım

SARIMORPEMBESİYAHMAVİ
KIRMIZIYEŞİLBEYAZTURUNCU
LACİVERTKAHVERENGİ

 B İ S E

E	L	B	İ	S	E

 T U K

K	O	L	T	U	K

T 1 0 T 1 0

T	O	N	T	O	N

K ☾ K ☾

K	A	Y	K	A	Y

S 🏠 G İ

S	E	V	G	İ

YAZAR: ŞERMİN YAŞAR

Saliha Ak

Dedemin Bakkalı

O, tuz ruhu isteyen müşteriye yemek tuzu gönderip "ruhu arkadan gelecek" diyen bir girişimci...
O, fakir müşterilere bedava ürünler satıp ücreti zenginlerden isteyen bir kahraman...
O, bakkaldaki içecekleri birbirine karıştırıp daha güzelini bulmak ve müşterilerine sunmak için uğraşan bir sivri zeka...
O, Afrikalı çocuklara yardım göndermek için arkadaşlarının ellerinden kandil yiyeceklerini toplayan bir yardımsever...
O, attığı her adım olay olan, aşırı eğlenceli, cin fikirli, fena halde yenilikçi bir bakkal çırağı...

Ticaret hayatında tam gaz koştu, ama her seferinde yetişkinlerin dünyasına tosladı. Yetişkinler yüzünden başına gelmeyen kalmadı... Ve tüm deneyimleriyle, senin için harika bir rehber hazırladı.
Çocukların yetişkinlerle iletişiminde dikkat etmesi gereken hassas konular, bu kitapta.
Tam on madde. Oku ve dikkat et...
Sana bir sır vereyim:
Yetişkinler...
Her yerdeler...

VAN ERCİŞ
şubemiz
HİZMETE AÇILMIŞTIR

Allah'ın mescidlerini, ancak Allah'a ve Ahiret Günü'ne inanan,
namazı dosdoğru kılan, zekâtı veren ve yalnızca Allah'tan korkan kimseler imar edebilir.
Umulur ki bunlar, hidayete ermiş kimselerden olurlar.

(9/Tevbe, 18)

